

Příloha výroční zprávy

(školní aktivity)

školní rok 2022/2023

Gymnázium Oty Pavla, Praha 5, Loučanská 520

VÍTR DO ZADI!

21. 9. 2022

Ač je léto pro většinu studentů i učitelů našeho gymnázia časem odpočinku, vrcholoví sportovci Ester Hajnovičová a Ondra Novotný z 2.A to mají trošku jinak. Čtěte dál a dozvíte se víc! 😊

Ondro a Ester,

máte za sebou „pracovní“ léto, můžete se pochlubit nějakými svými úspěchy?

Ester: Na 109. primátorkách jsme obhájily podruhé v řadě první místo v hlavní kategorii osma žen. Na Mistrovství ČR jsem počtvrté v řadě obhájila titul Mistryně ČR.

Ondra: Můj cíl pro rok 2022 byl jasný. Pokusit se získat dres mistra ČR a nominaci na MS a ME. Celou přípravu jsem směřoval k těmto vrcholům a povedlo se. Na MČR ve Stupně jsem získal juniorský titul mistra ČR a zvítězil v celkovém hodnocení Českého poháru a vyjel si nominaci na evropský i světový šampionát. Mezi juniory budu pokračovat i příští rok, kdy mohu tento krásný dres mistra ČR vozit na sobě.

Jak jste v loňském školním roce zvládali skloubit svoji sportovní činnost se studiem na naší škole?

Ester: Bylo to pro mě náročné, protože v loňském roce jsem začala trénovat dvoufázově i v průběhu školního roku. Díky pomoci mých profesorů, kteří mi vyšli vstříc, se mi podařilo skloubit studium i trénink.

Ondra: Zatím nemám individuální výuku, ale pouze úlevu v předmětech VV a TV. Což mi umožňuje v odpoledních hodinách trénovat a poté se připravovat na výuku. Trénink po škole zabere 3-4 hodiny jízdy na kole. Zatím vše zvládám, ale jsou i dny, kdy sedím u učiva dlouho do noci.

Byli jste o prázdninách na dovolené, někde, kde jste opravdu jen odpočívali?

Ester: Celý červenec jsem strávila na soustředění v Itálii, poté jsem týden odpočívala na dovolené s rodiči a zbytek prázdnin jsem strávila tréninkem v ČR.

Ondra: Ano. O prázdninách jsem měl týden volno a byl jsem v Chorvatsku u moře, ale vrcholy sezony mám právě o prázdninách, tak hned po návratu z Chorvatska jsem odjel do Itálie na soustředění najíždět potřebné kilometry a připravovat se na MČR a MS.

Jak si v současné chvíli stojíte mezi svými vrstevníky ve světě sportu?

Ester: V současné době jsem v reprezentačním výběru ČR.

Ondra: V současné době jsem prvním rokem mezi juniory. Na MS ve Francii jsem skončil na 21. místě ze 115 juniorů. Bohužel jsem byl limitován nedostatkem vyježděných bodů, proto jsem startoval až ze 60. místa, ale jako prvoročák jsem byl pátý.

Na co se nyní připravujete, co vás čeká?

Ester: V září mě čeká Mistrovství ČR družstev, v říjnu kontrolní závody Vrcholového střediska mládeže a v listopadu prestižní regata Basel Head. Připravuji se na další sezónu, kdy mými největšími cíli jsou Mistrovství Evropy v Brive-la Gaillarde a Mistrovství světa v Paříži.

Ondra: Nyní jsem měl týden volno, ale podzim a zimu už budu trávit opět v terénu. Tentokrát za řídky cyklokrosového kola, kde bych se chtěl prosadit na stupně nejvyšší, jak u nás, tak na světových závodech.

Moc děkuji za rozhovor, a jak říká pan zástupce Novotný, přejeme vám *vítr do zad!*

Jana Stenská

Rychlé a vytrvalé dívky GOP

26. 9. 2022

Jak jinak nazvat příspěvek o úspěchu dívek z 2.S a 1.S, které dne 21. 9. 2022 suverénně zvítězily v okresním kole v přespolním běhu. Závod se konal v okolí radotínského biotopu, trať pro dívky měřila 1500 metrů. Naše gymnázium reprezentovaly Amálie Klajmonová, Claudia Aldrovandi a Natálie Benediktová z 2.S, Nela Zejdová a Elena Kušnířová z 1.S.

Odstartováno. Na dívky čeká náročných 1500 metrů v okolí biotopu a říčních lázní.

Závod zcela jednoznačně ovládla Amálie Klajmonová, která nedala svým soupeřkám žádnou šanci a zvítězila se stometrovým náskokem. Stejně přesvědčivé bylo i druhé místo její spolužačky Claudie Aldrovandi.

Zatáčka do cíle. Za jasně vedoucí Amálií jede skupina cyklistů, která se vklínila mezi ní a ostatní závodnice.

Jelikož ale šlo o soutěž družstev, záleželo na výkonu každé ze zúčastněných závodnic. Proto musíme pochválit i ostatní dívky, které bojovaly na hranici svých možností a přispěly k celkovému prvenství družstva našeho gymnázia. Zlatá medaile, kterou obdržela každá dívka vítězného týmu, jim byla zaslouženou odměnou.

Všem jmenovaným dívkám patří poděkování za výbornou reprezentaci naší školy.

Luděk Sedlák

Tiché setrvání věcí: 2.S na výstavě

5. 10. 2022

S 2.S jsme se rozhodli, že se na chvíli vyhneme nepříjemnostem spojeným s vytvářením nové fasády školy, a proto jsme intenzivní zvuky sbíječky vyměnili za uklidňující malbu Antonína Střížka. Vydali jsme se 22. 9. 2022 do Galerie Václava Špály na výstavu zátiší, krajin a věcí. První část exkurze jsme si výstavu prošli jednotlivě nebo po skupinkách, poté jsme se shromáždili v podzemní části výstavy a obklopeni obrazy jsme o nich rozprávěli. Na co jsme přišli? Obrazy Antonína Střížka na nás působí klidnou důstojností, zajímavou kombinací po většinou tlumenějších barev, obyčejnými věcmi, které ale vyzařují zvláštní kouzlo. Malíř v nadživotní velikosti zobrazí třeba klíče nebo dvě opuštěné školní židle a my tušíme, že tu nejde jen o tyto předměty. Dokonce jsme i vymýšleli příběhy, situace, které by s obrazy mohly souviset.

Každý ze studentů si také vyfotil obraz, který se pro něj stane inspirací pro vlastní tvorbu. Snad trochu tiché

harmonie takto přineseme i do prostoru naší školy.

Pavčina Krupová

Tajemství školních lavic úspěšně odhaleno!

5. 10. 2022

Pokud by si Markéta Neubergová (6.S) dělala zářezy na pažbě své pušky (kdyby nějakou měla) za každý svůj literární úspěch, už by měla problém, kam s dalšími. Další pomyslný zářez si totiž mohla udělat ve středu 21. 9. 2022 v krásné Zrcadlové kapli Klementina. Z celkového počtu 130 textů získala finálové umístění mezi deseti nejlepšími ve své kategorii (15-18 let), a to v celostátní soutěži vyhlašované Nadačním fondem Gabrielis a Národní knihovnou. Téma soutěže bylo Tajemství školních lavic a odborná porota oceňovala originalitu, jazykovou vytríbenost i hloubku zpracování zadání. Ocenění studenti získali věčné ceny, navíc byli pasováni Ivonou Březinovou na rytíře a rytířky projektu Čtení pomáhá.

Po slavnostním zahájení následovala debata se spisovatelkou Ivonou Březinovou, na kterém se mladí pisatelé dozvěděli zajímavosti z oblasti autorského psaní, inspiračních zdrojů, vydávání knížek.

Markétě gratulujeme a přejeeme hodně nápadů, abychom si časem mohli zase něco inspirativního přečíst!

Pavλίna Krupová

Kytička pomněnek (Markéta Neubergová)

Nikdy jsem o tom nikomu neřekl. Dodnes ani nevím, kam zmizela. Jestli ji sebrali nebo jestli odešla. Vlastně ani nevím, odkud přišla. Prostě jsem šel domů a ona stála na rohu ulice, jako by na mě snad čekala. To mi přišlo nesmírně zvláštní. V naší společnosti přeci není čas na postávání, každá vteřina se musí zužitkovat, jak nejlépe to jde. Musíme spěť k pokroku a hledět kupředu. Musíme dál budovat naši společnost. A ona tam prostě stála. A v ten okamžik se všechno mělo změnit a já měl cítit to, co nikdy před tím.

Snad jsem o ní nikomu neřekl, že by to příliš bolelo, snad jsem měl strach, že by pro mě přišli. Ale teď už na tom nesejde. Snad jsem se odhodlal o ní vyprávět, aby nezmizela úplně, když už nemůže žít v mých vzpomínkách. Snad jsem to už nemohl unést sám.

Možná vám budu připadat směšný, musím však přiznat, že jsem nikdy předtím nikomu nic nevyprávěl. Možná vás to ani nebude zajímat. Možná je vaším cílem zužitkovat každou vteřinu a tohle budete považovat za ztrátu času. Ale možná, že budete jako ona. Ani nevím, kde vlastně začít. Ona byla... nepopsatelná. Čišela z ní zvláštní energie. Všechno kolem ní bylo jaksi podivné.

Ona mě na rohu té ulice oslovila. Mým číslem. A já nevěděl, odkud jej zná. Nikdy předtím, jsem ji neviděl. Ale ona se mnou mluvila s takovou samozřejmostí, že jsem ani nevěděl, co dělám, když jsem spolu sní odbočil na druhou stranu, než jsem měl namířeno.

Její byt byl plný věcí, které jsem nikdy neviděl, o kterých jsem snad ani nikdy neslyšel. Byly to věci z minulých dob. Věci, které byly zbytečné. Které měly být dávno zapomenuté. A ona mi je všechny ukázala. Popsala. Mluvila o nich tichým hlasem. Smutným. Jako by jich litovala.

Já věděl, že bych na ně neměl ani sáhnout, že bych měl hned odejít. Ty věci byly skrz na skrz prolezlé bakteriemi a viry, které se nám už dávno podařilo vymýt. Kdyby se tak o nich někdo dověděl... Ale přesto jsem nemohl odolat její vášni. A tak jsem si sedl vedle ní na rozvrzanou židli. A ona pustila hudbu, z popraskané desky nějakého starého přístroje. Krásně se hodila k těm věcem, co tam měla. Živě si vybavuji ten stůl. Nebyl z lesklého mléčného skla, jako jsou ty ze standardního vybavení, ani z čirého, jako ty z delux1. Byl snad ze dřeva, celý poškrábaný. Zeptal jsem se, proč jej má, jestli nechce koupit nový a ona se rozesmála. „To je lavice,“ řekla, „u toho se děti učily ve škole.“

Nejdřív jsem vůbec nechápal. Víte, v naší společnosti to tak dávno nechodí. Máte implantát a to stačí, žádné učení. To jsou zastaralé metody. Ani nevím, jak vlastně taková škola přesně vypadala, ale prý tam seděli u takovýchhle stolků.

„Koukej, kolik si tam toho psali!“ Nerozuměl jsem ničemu z toho. A ona se mi smála. Ale mně to nevadilo. A ona přejížděla konečky prstů po každém záhybu těch znaků, zasněně, se zvláštním výrazem v očích. A pak ukázala na malé srdíčko probodnuté šípem, vyryté tenkou linkou, skoro až dokonale symetrické.

„Tady seděl Oliver,“ pronesla, „měl moc rád umění...“

A já ani nevěděl, co tím myslí, ale nechtěl jsem to přiznat, a tak jsem jí jenom poslouchal a

díval se, jak tam tak zasněně sedí.

A pak vyšvihla ruku do vzduchu a pronesla nebývale pevným hlasem „Pane profesore, mohl bych na vás mít dotaz?“ „Ale samozřejmě, Olivere, jen se ptejte...“ a pak se rozesmála na celé kolo. A já se musel smát spolu s ní, i když jsem věděl, že bych neměl, že nás můžou slyšet, že pro nás můžou přijít. A pak se na mě podívala a povídala dál, se zvláštním tónem v hlase. „Víš, dřív to bylo všechno jinak, úplně všechno. Ale to ty vlastně nemůžeš vědět, nevíš vůbec nic, ale to nevadí, já bych to taky nevěděla, ale pak jsem to našla, víš? A změnilo to úplně všechno. Úplně. Víš, co je zvláštní? Že se to všechno stalo před tak krátkou dobou, a my si ani tak nemůžeme vzpomenout, prostě to nejde. Vid' že ne? Zkoušels to vůbec někdy?

Vzpomenout si, co bylo dřív? Nevadí, já ti to povím, úplně všechno. Možná bych to s vámi mohl probrat osobně? Je to jen dotaz k vašemu hodnocení, „Ale, Olivere, jen se zeptejte přede všemi, oni mají právo to také vědět, chcete se snad zeptat, proč jsem vám napsal takové hodnocení? Že jste snad splnil vše, ale přesto jsem napsal, že práce nestojí za nic? Olivere, já nevím, kdo vám kdy, co řekl, ale to není umění, vy prostě nemáte talent. Víte, kolik jsem učil výborných žáků, kteří to někam dotáhli? Kolik jsem učil těch průměrných? Kolik jsem učil těch špatných? Ale ti aspoň neměli tu drzost hrát si na malíře. Já vám to říkám na rovinu. Najděte si jiný obor.“ A on se na něj strašně smutně podíval. Vážně. A pak snad chtěl něco říct, ale neřekl nic. Viděl tolik očí, co se k němu upíraly. A tak radši sklonil hlavu, aby se jim vyhnul. Ty ani nevíš, co všechno se v ten okamžik stalo. Nemáš ani tu nejmenší představu. Později odpoledne si šel sednout ven, aby byl sám. Nemohl více unést ty pohledy. Jenže nebyl sám. Byla tam ona. A sedla si k němu. „Nic si z toho nedělej, on je prostě zlej, mně se to líbí, vážně.“ Ale on se na ni ani nepodíval. Jenom tam seděl, hlavu v dlaních. A ona se na něj upřeně dívala. A pak se přesunula před něj a sedla si na paty. Naklonila se až těsně k němu. Ale on pořád nezvedl hlavu. A tak odešla.

Oliver chtěl být sám často. Ale jí to přišlo neuvěřitelně smutné, a tak chodila za ním. A chtěla ho rozveselit, chtěla ho rozesmát. A někdy se jí to i podařilo. Ale neměla ani to nejmenší tušení co dělá, co způsobí. Bavili se spolu často, snad k sobě měli blíž než ostatní.

„Něco jsem ti přinesl, nemusíš si to brát, jestli nechceš, ale říkalas, že se ti líbí,“ a dal jí do ruky malinký obrázek. Krásný. Plný květin. A jí se vážně moc líbil. A vzala si ho. A objala ho. Ale pak, opravdu nevím, jak se to stalo, ale nějak jí ten obrázek vypadl a ona si toho nevšimla. A on ho tam snad našel. To nevím, ale nikdy s ní už nepromluvil. Nikdy už nic nenamaloval.“ Najednou mluvila strašně rychle. Jako by se omlouvala, jako by se to ze sebe snažila všechno dostat.

„Ty nevíš, kdo vytvořil Systém, nikdo to neví, ale Oliver neměl rád jenom umění, on byl neskutečně inteligentní. A snad ona způsobila, že šel jinou cestou, nechťic. Nemůžeš si vzpomenout vůbec na nic, vid' na nic, co bylo jinak, než je teď. Já jsem taky nemohla. Ale pak jsem to našla víš? Našla jsem ho úplně náhodou. Vůbec netuším, jak se sem dostal, kdo ho sem přinesl. A pak jsem si vzpomněla na všechno.“ A já jsem nechápal. Nic. Nic z toho, co říkala, prostě nedávalo smysl. A ona vypadala rozrušeně, jako by se ospravedlňovala. Ona byla zvláštní. Nikdy jsem nepotkal nikoho podobného. A pak mě tichým hlasem požádala, abych odešel. A tak jsem šel. Dočista zmatený. A pak už jsem ji nikdy neviděl. Šel jsem k ní. Jestli tam není někde v koutku s nějakou tou starou věcí, ale nebyla tam. Byly tam jen ty věci. A tak jsem si sedl k té lavici a díval se, co na ní je. Taky jsem chtěl vidět ty příběhy, co skrývá, doufal jsem, že pochopím, ale neviděl jsem je.

Ten byt jsem prohledal úplně celý. A pak jsem si znovu sedl k té lavici. A pak jsem si ho všiml. Toho malého obrázku, plného květin. Byl to snad první obrázek, co jsem kdy viděl a byl nádherný. Nádherně propracovaný. Ale smutný. Byl plný povadlých květin, sklánějících se jedna nad druhou.

Byly to luční květiny, snad z konce jara. Až jsem skoro cítil tu vůni. Nasládlou vůni tlející trávy. A najednou jsem měl hlavu plnou vzpomínek, plnou vzdálených obrazů, které na tak dlouhou dobu zmizely. A vzpomněl jsem si i na kakosty, ty měla nejraději, i na malé modré pomněnky. A pak jsem si všiml drobného úhledného písma vrytého do desky té lavice. Vzpomínáš, Olivere?

Český model amerického kongresu

5. 10. 2022

V duhém zářijovém týdnu jsem měl možnost se zúčastnit studentského projektu s názvem „Český model amerického kongresu“ (zkráceně ČMAK). Akce se konala ve dnech 4. až 9. září a jak již název napovídá, jednalo se o simulaci jednání amerického Kongresu, tedy Senátu a Sněmovny reprezentantů. Simulace je určená jak pro středoškoláky, tak vysokoškoláky, takže jsem měl možnost poznat spoustu zajímavých lidí a vytvořit si nová přátelství. ČMAKu se účastnilo celkem 280 studentů z celé republiky, kteří v simulaci zastávali role poslanců, senátorů, ministrů nebo novinářů a lobbistů.

Mojí rolí bylo zastupovat demokratického senátora za stát Connecticut v senátním výboru pro justici. Nebyla to pro mě první simulace tohoto druhu, každopádně ČMAK hodnotím jako jednu z nejlepších a svým rozsahem rozhodně nejkomplexnější. Akce tohoto typu mají mnoho přínosů v oblasti seberozvoje, uvedl bych například zlepšení v komunikaci, týmové práci a rétorice. Zároveň má tato simulace také velký

vzdělávací přesah. Účastníci se dozvědí mnoho o Spojených státech jako takových, o politickém systému USA, ale také o politologii a právu obecně.

V rámci programu jsme se měli možnost podívat do různých důležitých institucí v rámci Plzně. Zahájení se totiž konalo na Filozofické fakultě Západočeské univerzity a některá jednání probíhala na Krajském úřadě, který je architektonicky velmi zajímavý.

Pro mě osobně byla nejpřínosnější simulace Nejvyššího soudu Spojených států amerických, která se konala na Krajském soudu v Plzni.

Zde jsem plnil roli soudce a dozvěděl se toho opravdu hodně o fungování soudnictví (nejen v USA) a soudu jako takového. Na závěr bych dodal, že jsem si ČMAK opravdu užil a doufám, že se tam příští rok uvidím i s dalšími studenty Gymnázia Oty Pavla.

Jan Gondek, 4.A

3.S se nevzdává!

12. 10. 2022

Po mnoha neúspěšných pokusech jsme 21. 9. s paní profesorkou Mlynářovou podnikli další a konečně dorazili na Štefánikovu hvězdárnu. Nezastavilo nás ani chladnější počasí: Prohlédli jsme si výstavu, uviděli Saturn i s jeho prstenci a objevili technologii, která díky skládání fotografií na sebe dokáže zviditelnit nevýrazné objekty na noční obloze. Zpáteční vlak jsme sice stihli jen tak tak, ale nakonec vše dobře dopadlo a my jsme si výlet užili.

Rozhodně doporučujeme!

Lucie Šnoblová a Pavla Rothbauerová, 3.S

Nervydrásající příběh se šťastným koncem

13. 10. 2022

Takto by se dalo popsat vystoupení našich reprezentantů v malé kopané dne 11. 10. v turnaji POPRASK (Pohár pražských středních škol) na hřištích Gymnázia Na Pražačce. První zápas s Gymnáziem Na Vítězné pláni se vůbec nevydařil. I přes několik vyložených šancí jsme proměnili jedinou, díky výstavní střele Nicholase Krenciva, naopak inkasovali jsme po počáteční nesehranosti v obraně, výborně provedeném přímém kopu a „chybičce“ gólmana. V dalších zápasech jsme si opětovně zaváhání nemohli dovolit, a ještě jsme museli spoléhat na souhru okolností. Ta nakonec přišla.

V druhém zápase s Gymnáziem sv. Augustina jsme již po poločase vedli 4:0, konečně jsme tedy protrhli střeleckou smůlu. Zahráli si všichni členové týmu, z mnoha dalších šancí jsme ale už další gól nepřidali. Klíčovými se ukázaly zbylé dva zápasy, které měly dost podobný průběh. Po poločase 0:0 přišly dva vstřelené góly v závěru, přičemž jsme dokázali díky zlepšené hře obrany, kde kralovali bratři Hraškové, a výbornému výkonu gólmana Martina Halgaše udržet čisté konto. Nejprve s Karlínskou OA zazářil dvěma góly David Andronikov a tím zajistil, že nemůžeme v pětičlenné skupině skončit hůře než třetí. Cíle ale byly vyšší. Vzhledem k vývoji skupiny bylo před naším posledním zápasem jasné, že pokud chceme postoupit do celopražského finále, budeme muset tým SOŠ Lipí, který předtím zvítězil ve všech třech svých zápasech s úctyhodným skóre 10:1, porazit nejméně o tři góly. Zápas se vyvíjel podobně jako ty předchozí, náš tým si vytvářel velké množství šancí, ale ne a ne protrhnout střeleckou smůlu. V jednu chvíli nekompetentně zasáhl do duelu rozhodčí, neboť nevyloučil hráče soupeře za podražení Nicholase Krenciva, který šel sám na bránu a chystal se k zakončení. Udělil mu pouze žlutou kartu. Soupeř navíc velmi nebezpečně hrozil z protiútoků. „Šťastnou nohu“ měl nakonec náš celkově nejlepší střelec Adam Franta. Nejprve cca 3 minuty před koncem krásně přehodil gólmana na 1:0 a poté v posledních sekundách zápasu ve skrumáži zvýšil na 2:0.

Když rozhodčí ukončil poslední zápas, zdálo se, že našemu týmu bude chybět jeden vstřelený gól. Když vydalo vedení turnaje výsledek s konečným pořadím ve skupině, situace se stala velmi vyhrcovanou. Tři týmy získaly stejný počet 9 bodů za tři výhry. Rozhodovala tedy minitabulka vzájemných zápasů – ta také nerozhodla, neboť vzájemně se tyto týmy porazily vždy s dvougólovým rozdílem. Třetí skončil nakonec největší

favorit SOŠ Lipí, který měl nižší počet vstřelených branek ve vzájemných zápasech a skóre 2:2. Naše družstvo s Gymnáziem Na Vítězné pláni skončilo v minitabulce na děleném 1. – 2. místě se skóre 3:3. Jako poslední kritérium měly rozhodnout penalty. Družstvo Gymnázia Na Vítězné pláni ale odešlo již před ukončením turnaje domů, neboť se hráči domnívali, že po porážce od SOŠ Lipí, nemají již šanci postoupit a nedobře si přečetli regule turnaje. Nikdo také netušil, že o takto dramatické situaci rozhodne gól v posledních sekundách posledního důležitého zápasu. Díky jejich neúčasti bylo tedy i bez penaltového rozstřelu do finále posunuto naše družstvo.

Naši borci dosáhli výjimečného úspěchu, do celopražského finále nepostoupila naše škola už více než 15 let. Postup vyvolal v týmu velkou nelíčenou radost a já věřím, že se na začátku listopadu mezi 10 nejlepšími pražskými středními školami neztratíme.

Vladimír Cieslar

Obvodní kolo v minifotbalu ZŠ

18. 10. 2022

Ve čtvrtek 6. října 2022 se na radotínském fotbalovém hřišti odehrálo obvodní kolo fotbalového turnaje 8. a 9. tříd z Prahy 5 a Prahy 16. Naše gymnázium na této akci nechybělo a do turnaje se zapojilo 10 chlapců z 1.S a 2.S. Na turnaji, který hrály ostatní víceletá gymnázia a základní školy, jsme odehráli čtyři zápasy. S pozdějšími vicemistry turnaje ze základní školy Radotín jsme hráli nerozhodně 2:2. Následoval vítězný zápas proti ZŠ Velká Chuchle, kdy jsme po bojovném výkonu zvítězili 1:0. Po

následné prohře 0:2 a remíze 2:2 jsme si z turnaje odnesli 6. místo z celkového počtu 11 účastníků. Celým turnajem nás koučoval pan profesor Tomáš Dostál. Nejlepším střelcem z našeho družstva se stal Matyáš Jelínek se čtyřmi góly.

Jakub Rotta, 2.S

Imatrikulace 2022 očima školního pěveckého sboru

26. 10. 2022

Snad to nezakřiknu, když napíšu, že Columbella oproti mým pesimistickým a těsně postcovidovým náladám skutečně nezahynula. První slabou nadějí jsem u sebe zlehýnka zpozorovala po červnovém povedeném soustředění v Hrachově, jehož vydařeným plodem a pozitivním výsledkem bylo sborové vystoupení v aule radotínské základky v rámci Projektového dne (představení inspirativních prací studentů za šk. rok 2021-22) těsně před prázdninami před prakticky celou školou. A úspěšné, řekla bych.

A světe, div se, prázdniny sboru neublížily, naopak spíše prospěly. Odpočnutí zpěváci se pustili do dalšího nacvičování s obrovskou vervou a nadšením. Nadšení je, jak známo, nakažlivé, a tak se nám podařilo ulovit do našeho pěveckého kolektivu další zpěvačky a zpěváky. A pozor, dokonce jednoho tenora. Skutečného! Takže máme už tři. Ano, tenor je v Praze a jejím okolí nedostatkové zboží, ale pevně věřím, že nejpozději do Vánoc ještě jednoho či dva najdeme.

Určitě! Dnes jsme vystoupili před fungl novým publikem, dá se předpokládat, že prváci a primáni i jejich rodiče ještě Columbella neslyšeli. To by v tom byl čert, aby se někdo nenašel... A nepřihlásil... Dva pěkné nové soprány jsou zaháčkované, dokonce s námi už pojedou na soustředění.

Jak to vypadalo dnes? Plná aula, pěkně oblečené studentstvo, hrdé rodičovstvo. Vítačí projev paní ředitelky. Dva mladí a velmi elegantní moderátoři Šimon Pučelík a Linda Knapová. Moudré řeči maturantů Alberta Fulíka a Honzy Gondeka. Potlesky pro jednoho každého nového studenta na pódium vyšplhavšího. Diadémy v chlapeckých i dívčích čupřinách. Šerpy přes primánské plece.

A hlavně, pochopitelně Columbella. V počtu 22 pěvců (včetně toho nového tenora), zato s absencí jednoho mužného tenora a jednoho dramatického sopránů. Všichni zabrali, i za ty, které skolili zákešní bacilové a umístili je na lože nemocných. Sbor zněl vážně dobře! Úvodem zapěl studentskou hymnu Gaudeamus igitur jako kulisu k důstojnému nástupu imatrikulovaných. Pokračovali jsme spirituálem Tak dlouho už čekám na svůj den. A po všem tom předávání, vítání, gratulování a třesení pravicemi Columbella slavnost ukončila.

Přetextovaným Mendelssohnem, strašlivou písni Osvobozeného divadla V domě straší duch a osvědčenou hitovkou Což se mně má milá hezká zdáš.

V nejbližší budoucnosti čeká sbor nácvik vánočního programu a bohdá nějaké elegantní vánoční vystoupení.

Michaela Šreinová, sbormistryně

Seznamovací kurz 1.A a 1.S 2022/23

26. 10. 2022

Dne 1. 9. 2022 jsme se jako nové třídy 1.A a 1.S vydali na seznamovací kurz do Šlovic. Odpoledne nás čekaly první aktivity programu, a to seznamovací hry a procházka lesem.

Druhý den jsme dostali za úkol připravit divadlo, kde měla být použita slova, která nám zadaly naše instruktorky. Při zkoušení jsme si užili spoustu zábavy, obzvláště při vymýšlení příběhu a trénování lidské pyramidy, která často končila pádem. Přesto se ukázalo, že ve třídě máme spoustu talentovaných spolužáků. Odpoledne jsme absolvovali lanový sjezd. Ne všem se však podařilo bezpečně přistát. Někteří spolužáci i náš pan profesor dopadli jak pytel brambor. Naštěstí z toho všichni vyšli bez újmy.

Následující aktivita byl pád důvěry, kde se prokázalo, že si navzájem můžeme věřit. Večer nás

čekal další adrenalinový zážitek, a to bojovka. Mysleli jsme si, že to bude snadné, ale jak se ukázalo, projít sám lesem, není zas tak jednoduché, jak se zdá. Někteří z nás to dali jasně najevo hysterickým křikem.

V den odjezdu jsme připravené divadlo představovali třídě 1.S, instruktorkám a našemu panu profesorovi třídnímu. Divadlo se povedlo a vykouzilo úsměv na tvařích. Odpoledne už jsme se vraceli. Cestou zpět nás řidič provedl centrem Prahy a nečekaně zastavoval na zastávkách pro městskou hromadnou dopravu. Kolem 15. hodiny jsme dorazili ke škole a tím skončil náš seznamovací kurz, který nás velmi sblížil a pomohl nám vytvořit skvělý kolektiv.

Lucie Kučová a Žaneta Hanousková, 1. A

Vynikající běžecké úspěchy GOP pokračují!

26. 10. 2022

Dne 13. října 2022 se naši vytrénovaní běžci z celého gymnázia zúčastnili krajského (a tedy celopražského) kola v přespolním běhu, které se konalo na pražském atletickém stadionu Juliska. Starší žákyně (kategorie ZŠ) bojovaly na trati 2 km o postup do celostátního kola.

Nejlépe se umístila Amélie Klajmonová z 2.S, získala v této kategorii stříbro. Nakonec si holky odvezly vynikající 4. místo! Bohužel bramborová medaile byla velmi blízko bronzu: na 3. místo chyběly pouze 3 body.

Potom nastoupily starší spolužačky (kategorie SŠ) a ty si na trati 3 km doběhly pro krásné 6. místo. K závěru na trať nastoupilo naše nejsilnější družstvo chlapců, ze kterého byl nejrychlejší Filip Nemšovský z 2.A, a ten hned od začátku ovládl celé běžecké pole. Kluci se po přepočítání výsledků umístili na vynikajícím 2. místě.

Všichni běžci bojovali až do konce a závod si náramně užili. Už se těšíme na další závody, prozatím běhu zdar!

atletky z 2.S

Cesta do pravěku

3. 11. 2022

Pokud by se měla 1.A uživit jako pravěcí lidé v době kamenné, tak by lidstvo dávno vyhynulo. Ve čtvrtek 29. září jsme si mohli v Archeoparku Všestary, který leží poblíž Hradce Králové, vyzkoušet všechny možné způsoby života lidí v pravěku. Poprvé se z nás stali opravdoví lovci mamutů, ale mamuty jsme nikde nenašli, a tudíž jsme žádného neulovili. Naštěstí jsme všichni s sebou měli svačinu, a tak jsme neumřeli hladem. Dokonce jsme měli možnost si vyzkoušet, jak umlít mouku na kameni, obdělávat zemi pouze s dřevěnou motykou nebo vyrobit kamenné nástroje.

Tou největší podívanou byla však replika pravěkých domů. Domy byly z velkých kůlů, které držely střechu, hlíny, která tvořila zdi a rákosu, který zabraňoval dešti dostat se do domu. Kvalitnější domy v době železné měly dokonce zámky na klíč, byly o dost menší, ale neměly okna. Celou prohlídku nám důkladně vysvětlil pan průvodce, který je vystudovaný archeolog.

Po průchodu praktickou stránkou nadešla stránka více teoretická, protože jsme navštívili muzeum. Muzeum obsahovalo obrovský 3D model sídliště, simulující terén v pravěku a artefakty. Pan průvodce nám taktéž vysvětlil, jak probíhal celý život lidí a jak také končil. Cestou nazpátek do Prahy nás paní výpravčí nechala nakouknout do budovy železniční stanice, kde jsme viděli, jak vypadala práce na železnici bez nejmodernějších počítačů.

Závěrem bych řekl, že se výlet vyvedl a Archeopark Vřestary doporučuji všem navštívit.

Filip Jordán, 1. A

Výlet do keltského oppida

3. 11. 2022

V pátek 30. 9. 2022 se 1.A byla v rámci dějepisu podívat na keltské oppidum na vrchu Závist, který leží u Zbraslavi.

Cestou vzhůru jsme pozorovali terénní nerovnosti, určovali, co zde uměle vybudoval člověk již od doby kamenné, tj. obranné valy, mohyly.

Také jsme si povídali o vzácných archeologických nálezích objevených na tomto vrchu a v blízkém okolí. Jací lidé v těchto místech žili, do které kultury se řadí, či co pro je pro ně typické, např. kultura zvoncovitých pohárů.

Po zdolání zdlouhavého výšlapu a posilnění svačinou se nám podařilo zdolat i rozhlednu na samotném vrcholu. Až na to, že se s námi chvěla, byl výhled do kraje krásný.

Po sdělení, jak zhruba bývalá akropolis vypadala, jsme zahájili vcelku rychlý sestup dolů. Blátivá a strmá cesta nám vykouzila ne jeden úsměv na tváři.

Výlet jsme si užili a pěkně se prošli.

Kateřina Jelínková, 1. A

Provence očima studentů 4.S a 2.A

3. 11. 2022

Na Azurovém pobřeží (skoro) nikdy neprší

V pátek 23. 9. 2022 se v pozdních večerních hodinách sešli před naší školou studenti ze 4.S a 2.A, aby se společně autobusem vydali na výpravu do Provence na Azurové pobřeží. K tomu, abychom se tam dostali, jsme museli absolvovat dlouhou jízdu autobusem, kterou každý zvládal po svém. Den našeho příjezdu do místa určení bohužel provázal déšť, který naštěstí ustal, a my tak mohli obdivovat krásy tohoto zvláště zbarveného kraje na našem pěším výletu.

V rámci zájezdu jsme viděli řadu velkých měst i malebných vesniček. Ochutnali místní speciality, viděli krásy tamější přírody a obdivovali nepopsatelnou barvu moře, jež omývá břehy tohoto kraje. Viděli jsme i řadu uměleckých děl mistrů, kteří se na Azurové pobřeží přestěhovali. Navštívili jsme muzeum Marca Chagalla, Pabla Picassa a Matissovou kapli. Ve všech městech jsme navíc měli příležitost prohlédnout si, jak vypadá dnešní umění v maličkých studiích, kterých jsme viděli nepočítaně.

Než jsme se stačili pořádně pokochat, přišel čas odjezdu zpět domů. Cestou zpátky jsme se ještě stavili v Monacu, kde jsme obdivovali architekturu a řadu luxusních lodí. Naši cestu zpět domů opět provázal déšť. Ani to nám ale nemohlo pokazit

celkový dojem ze zájezdu, který byl úžasný. Všichni bychom rádi jeli znovu a klidně na delší dobu.

Tereza Korčěková a Matyáš Urban (4.S)

Zážitky z Provence

Dne 23. září, po srdce drásajícím loučení s našimi blízkými, započala naše dlouhá cesta do francouzské Provence. Naší destinací byl Anthéor, kde jsme se ubytovali ve skromných příbytcích. Autobusem jsme projížděli všelijakými místy a měli jsme příležitost vidět úchvatnou přírodu, kterou Francie překypuje. Za zmínku stojí dechberoucí Grand canyon du Verdon. Na naší cestě jsme prošli Nice, Cannes, Monaco a mnoho dalších, avšak venkov nám utkvěl v srdci. Moustiers-Sainte-Marie byla překrásná malebná vesnička, tamější lidé byli přívětiví, sympatičtí a celkově otevření vůči turistům. Cítili jsme se tam jako doma. Výlet do Francie je něco nepopsatelného a neopakovatelného. Byl to úchvatný zážitek, za který jsme nesmírně vděční.

Monika Daňsová a Filip Djukanović (2.A)

Kudy ze školní nudy? Herectví v angličtině a Národní muzeum

3. 11. 2022

Dramatické lekce v angličtině

Dne 29. září 2022 probíhal první ze dvou exkurzních dní, kdy si studenti mohli trochu odpočinout od běžného vyučování a naplánovat si výlet. Zatímco se většina tříd sbalila a vyrazila více cestovat, třída 3.A se vrátila do prázdné budovy školy pro lekce herectví v angličtině. V čele s profesorem Pentelem se uvelebili v učebně a hráli hry, při kterých si procvičovali herectví. Profesor Pentel se snažil studenty naučit výraznějším projevu před publikem a jako bonus si u toho procvičili angličtinu. Nejoblíbenější aktivitou byl dabing. Přihlásili se dva studenti, kteří předstoupili před třídu a dva studenti, kteří za ně měli mluvit. Následně se celá třída shodla na prostředí, ve kterém se scéna má odehrávat. Pak už jen stačilo, aby sedící dvojice začala vymýšlet dialog za pochodu a dvojice na pódiu ho doplňovala gesty. Nakonec se studenti pobavili zábavnými vystoupeními spolužáků a někteří se trochu uvolnili při výstupech před obecnstvem.

Návštěva muzea

Dne 30. září 2022 probíhal druhý z exkurzních dnů na Gymnáziu Oty Pavla. Tentokrát se třída 3.A vypravila do Národního muzea pod vedením pana profesora Koubka a paní profesorky Ledererové. Hlavní náplní byla krásně zpracovaná zoologická expozice od bezobratlých až po savce s fascinujícími modely zvířat v životní velikosti. Dále jsme si prohlédli expozici zachycující jednotlivá období pravěku, jejíž součástí byl dokonce obrovský model mamuta. Komu se chtělo a zbyl mu ještě čas, mohl si projít četnou sbírku minerálů. Nejzajímavější ze sbírek byl sál luminiscence, ve kterém se nacházely i minerály svítící pod UV zářením. To vše zabralo žákům celé dopoledne, po němž spokojeně odcházeli s nově nabytými informacemi ze světa zvířat.

Napsala Jülie Novotná, 3.A

Invaze 2. S do Liberce

3. 11. 2022

Ve dnech 29. – 30. září 2022 se naše třída vydala na nezapomenutelnou výpravu. Ve čtvrtek ráno jsme odjeli autobusem z Černého mostu do Liberce, kde jsme hned po příjezdu prozkoumali místní obchodní centrum. Po zakoupení ranního kávičky a svačiny jsme vyrazili do IQLandie. Tam jsme strávili záživné čtyři hodiny a zkusili, co se dalo, např. simulátor zemětřesení a bouře, měřili jsme svůj křik nebo jsme si zahráli stolní fotbal, který bavil kluky nejvíc.

Po volném čase plného zkoumání libereckého centra jsme se v nočních hodinách prodírali zapadlou částí města a hledali jsme náš hotel. Ten jsme našťastí našli a po získání klíčů od pokojů jsme to vítězoslavně oslavili dětským šampaňským.

Ráno jsme měli skvělou snídani a po načerpání energie jsme se začali drápat na Ještěd. Měli jsme štěstí, celou dobu bylo krásně a svítilo sluníčko, na obloze ani mráček. Z vrcholu byl nádherný výhled na Liberec a jeho okolí. Po sestupu dolů a znovu načerpání sil, jsme sedli do našeho autobusu a odjeli domů s dobrým pocitem a těšením se na nové dobrodružství.

Valentýna Brůhová a Emílie Loučková (2.S)

Sportovní exhibice třídy 3.S

3. 11. 2022

Dne 26. 9. 2022 jsme se autobusem vypravili do Dobronic, areálu Univerzity Karlovy, čímž započal náš sportovní týden s panem prof. Sedlákem, paní prof. Janákovou a s naší třídní učitelkou paní prof. Blažíčkovou. V areálu nás čekaly trojlůžkové chatky, které se následující čtyři dny staly naším domovem. Po dobu našeho pobytu jsme měli stanovenou denní rutinu, kdy jsme během dopoledne a odpoledne hráli různé sporty.

Každé ráno jsme si pospíšili na overall požitelnou snídani a až v devět začínal náš dopolední program, takže mnozí si oproti týdennímu režimu přispali i o několik hodin. Kromě úterý, kdy nás ráno překvapily drobné přeháňky a profesoři nám nemohli odpustit malý kvíz o historii sportu, jsme i přes nepřízeň počasí využili každou chvíli ke sportování.

První den po příjezdu jsme si v mírném dešti užili volejbalu a florbalu, zatímco po značně gulášoidním obědě nás čekala hra typu čím víc uběhneš, tím víc bodů pro tým získáš (což nebyla šťastná kombinace). Druhý den split baseballu a basketbalu následovaný programem, který jsme měli tu možnost zorganizovat si sami a který obsahoval takové klasické sporty, jako je třeba hra na schovávanou, pantomima, hádanky, ale také třeba zajímavé skloubení piškvorek a běhu. Po večeri si pro nás profesoři připravili večerní program se sportovní tematikou, který jsme, nutno dodat, ne všichni úplně ocenili, abych tak řekl. Čtvrtý den nás čekalo dopoledne běhání a přemýšlení a odpoledne v podstatě další běhání a přemýšlení, a tak jsme byli rádi,

když večer konečně přišlo vyhodnocení, pár cen a pár vhodných slov a my jsme se mohli odebrat k zaslouženému odpočinku.

Celý kurz bychom zhodnotili jako velmi povedený, a i přes nepříznivé počasí jsme si odvezli spoustu nezapomenutelných zážitků.

Jakub Šabík, Martin Nosek 3.S

Hlasovat, vymyslet, zařídit, dozvědět se, zmoknout

3. 11. 2022

Byla středa 28. září 2022, Den vzniku samostatného českého státu, velmi brzo ráno a já jsem si s těžkým batohem na zádech razila cestu Prahou až na hlavní nádraží. Tam už stálo několik statečných studentů a profesorů, kteří se, jako já, již těšili, až budou moci dospat aspoň ty dvě hodiny na cestě vlakem do Brna. Ano, první dva dny naší pětidenní exkurze jsme se rozhodli trávit v druhém největším městě České republiky. Píšu rozhodli, protože to, co bylo na této exkurzi jedinečné, bylo, že jsme se na její realizaci podíleli především my, studenti. Pan profesor nám nabídl několik variant, jak by mohla tato exkurze zhruba vypadat, shodli jsme se na tématu vědecká revoluce, nebo šířeji na rozvoji vědy mezi 16. a 19. stoletím a detaily už byly na nás. Zařizovali jsme jízdenky, ubytování, vstupy do muzeí, ale taky hry nebo rozcvičku.

V Brně nám spolužačky zařídily nocování v tamější základní škole, kde jsme měli k dispozici všechny prostory, a ještě k nám byli všichni neuvěřitelně milí a vstřícní. Po příjezdu jsme si tam jen odložili svá zavazadla a rovnou vyrazili do Mendelova muzea. Večer nás čekalo planetárium, kde měli obzvláště pohodlné sedačky, takže obsah si pamatuji jen velmi mlhavě.

Druhý den bylo na programu interaktivní muzeum VIDA, spoustu volného času na prozkoumávání města, někteří jsme se šli k večeru podívat na zkoušku opery a jiní si měli šanci zahrát disk golf. Šli jsme radši brzy spát, protože jsme tušili, že další den nebude tak pohodový jako doposud.

Ráno jsme se dali v pochod přes vršky moravských kopců směr Rožnov pod Radhoštěm. Cesta byla strastiplná, ztráty nevyčísitelné (zejména v řadách suchých bot), neboť nás stihl déšť. I přes tyto nepříjemnosti jsme ve skupině úspěšně udržovali dobrý smysl pro humor. Měli jsme možnost prohlédnout si jedinečný starý dřevěný toleranční kostel ve Velké Lhotě, který je symbolem částečného rozvolnění církevních požadavků na našem území (viz toleranční patent).

Další den jsme si prošli místní skanzen – tedy přesněji okruh „Mlýnská dolina“, kde jsme polemizovali nad složitými mechanismy mlýnského kola, pily, kovárny, lisu na olej nebo dokonce automatické valchy. Součástí výstavy byly i staré žací stroje, kočáry, saně a jiné kousky z historie této oblasti.

V poslední den našeho pobytu jsme se přesunuli do města Kopřivnice, kde nás čekala návštěva muzea Tatra. K našemu údivu (nebo alespoň mému, pardon) Tatra nevyrábí jen

kamiony, ale také osobní automobily, sněžné rolby, letadla, a dokonce i ledničky, mlýnky na maso a další pozoruhodné věci. Stroje byly místy otevřené či svisle rozpůlené, takže jsme měli možnost nahlédnout „pod jejich kapotu“.

Výlet byl obecně zábavný a věřím, že jsme si ho všichni užili. Co se mne týče, rád bych podobnou akci někdy zopakoval.

Martin Míča, Marcela Emelrová (5S)

Bohatost života v Milovicích

4. 11. 2022

V pátek 30. 9. 2022 jsme se vypravili na školní exkurzi do Milovic. Jedná se o bývalý vojenský výcvikový prostor, který se nachází nedaleko Benátek nad Jizerou. Protože na toto území dlouho neměla přístup veřejnost, příroda si tu žila svým vlastním životem, a právě proto je tato rezervace výjimečná, jelikož podobných míst u nás moc není. Dneska se ochranáři snaží tuto lokalitu chránit a přiblížit tomu, jak u nás příroda vypadala před příchodem člověka – nechávají stepi spásat znovu vyšlechtěnými divokými koňmi, kteří sem byli vysazeni v lednu roku 2015, zubry a pratury, kteří stepi obnovují a udržují. Díky zachování stepí se v milovické krajině vyskytuje řada ohrožených druhů, ať už rostlin, nebo i bezobratlých. V loužích a vyschlých jezírkách zde žije i vzácný korýš listonoh, tzv. živoucí fosilie, který je aktivní v období od června až do konce července. Pokud byste měli zájem, můžete navštívit tento odkaz a dozvědět se více: [Přírodní rezervace Milovice | Česká krajina \(ceska-krajina.cz\)](https://ceska-krajina.cz/prirodni-rezervace-milovice)

O kráse a rozmanitosti milovické rezervace jsme se mohli sami přesvědčit. Nejdříve jsme zavítali k rybníkům, do kterých nebyly vysazeny ryby, takže v nich mělo prostor pro život mnoho bezobratlých. Jak hojný je jejich počet, jsme následně testovali tak, že jsme prohrábli bahno u břehů sítky, do kterých se nám mohli zachytit splešťule, potápníci, larvy šídla a vážek. K těmto bezobratlým se váže i mnoho druhů ptáků, kteří obývají břehy rybníků, například rákosník. Poté jsme se odebrali k samotným ohradám rozlehlých pastvin. Z vyhlídky jsme měli možnost pozorovat koně; pratury a zubry jsme bohužel nezahlédli. Během desetikilometrového okruhu jsme ještě několikrát viděli koně a mohli jsme je fotit. Celou exkurzi nás provázeli naši profesori – profesor Melcher, profesor Ryvola a naše třídní profesorka Sukeníková.

Počasi nám přálo a všichni jsme si výpravu moc užili. Děkujeme našim profesorům a moc se těšíme na další exkurzi.

Miša Zajícová, 1.S

SCHOOL DEBATE CONTEST

4. 11. 2022

Příležitost změřit své argumentační schopnosti v angličtině letos dostaly **4 týmy – 2.A, 4.S, 3.A a 5.S**. Každou třídu reprezentoval tříčlenný tým. Debatní klání se odehrálo v pondělí 31. 10. 2022, a i když probíhalo v odpoledních hodinách po výuce, debatéři na sobě nedali znát únavu a se zanícením se snažili přesvědčit o svém postoji. Všechny týmy byly výborně připravené, měly prostudovaná jednotlivá témata, což se projevilo na plynulém projevu a sebevědomé prezentaci, ale i na hladkém průběhu celé debaty. V každém kole se debatéři zlepšovali a ve finále, kde se utkal tým 5.S a 3.A, jsme byli svědky řečnických výkonů, které by předčily leckterého politika (o angličtině ani nemluvě :)). Téma pro závěrečnou diskuzi bylo: „Alcoholics and smokers should be refused publically funded treatment for medical problems caused by their lifestyle.“

Vítězem se nakonec stal tým 5.S s nejvyšším bodovým skóre, zastoupený **Patricií Januškovou, Martinou**

Kolaříkovou a Terezou Svobodovou. Jejich argumenty byly přesvědčivé, skvěle formulované, mistrně zvládaly vyvracet argumenty protistran, a to vše plynulou, přirozenou angličtinou. Postupují tedy do pražského kola, kde změří síly se studenty z jiných gymnázií. Držte jim palce!

Všichni účastníci si odnesli nejen sladkou odměnu, jedničku z angličtiny, ale i inspiraci a zajímavou zkušenost, kterou určitě v budoucnu využijí.

Tereza Ledererová

Listopád 2022 aneb Columbella po dlouhé době zase ve Šlovicích

7. 11. 2022

Školní pěvecký sbor se po třech letech vrátil na místo činu. Šlovice jsou pro nás tradice, srdeční záležitost, celkově jsme tam byli více než dvacetkrát. To si pamatuji jakž takž já a také někteří bývalí členové, kteří nás jako věrní přátelé a prima muzikanti opětovně navštívili, aby i této tradici bylo učiněno zadost.

Soustředění sboru je tradicemi doslova prošpikováno. Tradičně to v pátek vypadá tragicky, nácvik jde pomalu, zpěváci se snaží, ale úspěch se hned jaksi nedostavuje. Chvilí to prostě trvá, než se ta parta sezpívá a sladí. Sobota tradičně přináší zlom, najednou to všechno šlape, skladby odkládáme jako (skoro) hotové jednu za druhou. Neděle se tradičně odehrává ve znamení útlumu a únavy. Naše oblíbená hodná paní kuchařka nám tradičně (a) skvěle vaří. Paní provozní tradičně něco malounko poplete. Večery tradičně trávíme (téměř) všichni společným muzicírováním. Tentokrát se hrálo na kytary, housle, taky trochu na flétny. Čím později, tím více se ukazuje skrytých kytaristů. To je taky jeden z tradičních důvodů té nedělní únavy...

Počasí bylo tentokrát přímo ohavné, což ale sborovým zkouškám přeje. Takže jsme nevynechali ani jednu, v pátek i v sobotu jsme do toho psího počasí nevystřčili ani nos a oddaně trénovali na třech výživných zkouškách denně. Udělali jsme spoustu práce a dohodli se, že sbor už je zase zralý na samostatné vystoupení před Vánoci v kostele. Když pámbu dá, najdeme volný termín v kostele Na Prádle, kam vás všechny co nejdříve co nejsrdečněji pozveme.

Michaela Šreinová

Golf jako součást života

10. 11. 2022

Sára Kousková, absolventka GOP, se nedávno stala profesionální hráčkou golfu, svou kariéru v této nové roli zahájila výborně: účastnila se dvou prestižních turnajů (turnaj PRO-AM a LETAS Amundi Czech Ladies Challenge) a v obou získala druhé místo. V rozhovoru s Romanem Pospíšilem, zástupcem hlavního sponzora druhého zmiňovaného turnaje, Sára zmiňuje důležité oblasti přípravy i samotné hry. Vzpomíná na své zkušenosti z amerického prostředí, kde kladli důraz na psychickou vybavenost a stabilitu, proto tamní golfisté intenzivně spolupracují se sportovními psychology. Toto by ocenila i u nás. Sára se zdravým

sebevědomím a otevřeností hovoří o svých plánech, přístupech, nezdráhá se zmínit i vlastní rezervy ([PDF scan článku](#)).

Další naší bývalou studentkou je Patricie Macková, podobně jako Sára začala jsou golfovou kariéru u nás, nyní studuje univerzitu v Marylandu. Podobně jako ze Sáry i z Patricie číší cílevědomost, pracovitost a zároveň skromnost. V článku říjnového časopisu GolfDigest zmiňuje svůj „golfový životopis“ od okouzlení Klárou Spilkovou (také absolventka GOP :) a Alexem Čejkou, přes golfové kluby Erpet a Zbraslav až po současnost v americkém Marylandu. Patricie dokázala skloubit náročný sportovní program s gymnaziálním studiem, v článku studentka oceňuje vstřícný přístup GOP při stanovení a uplatňování individuálního programu. Z vlastní zkušenosti musím říct, že toto se Patricii dařilo, i přes „totální nasazení“ při tréninzích dovedla dosahovat vynikajících výsledků i ve škole. A informace o tom, jak se jí žije v Americe, jaké jsou její vzory a silné stránky a další zajímavosti, naleznete v článku ([golfdigest.cz – Jedním z mých cílů je Pebble Beach](#)).

Sára i Patricie nám dělají radost, jsme rádi, že se k nim můžeme hlásit (a že i ony hlásí k nám!) a oběma držíme pěsti v jejich golfových aktivitách, ve studiu i v jejich soukromém životě!

Pavčina Krupová

Od chaosu k umělé inteligenci

11. 11. 2022

Ve středu 2. 11. 2022 se naše třída 3. S vypravila do Ústavu informatiky Akademie věd ČR, bylo to při příležitosti Dne otevřených dveří. Na místě nás čekalo milé přivítání a malé občerstvení v podobě teplých nápojů. Posadili jsme se do lavic v místnosti, kde se konají přednášky a vyčkali na začátek. Po uvítání ředitelem ústavu panem Petrem Cintulou nastoupil k prezentování mladý vědec Nikola Jancay. Svou kvalitní prezentací nás uměl zaujmout. Vysvětloval matematický pohled na chaos a bylo vidět, že se o svůj obor zajímá a baví ho. Poté se nám snažili vysvětlit výsledky svého výzkumu další přednášející, ale ti mě, i kvůli horší prezentaci, nedokázali zaujmout. Jedna z přednášek byla na nám bližší téma, a to o testování přijímacích a maturitních testů. Tři experti na dané téma nám vysvětlovali, jak „testují testy“ použitím mnohých statistik. Na závěr pan Jiří Wiedermann hovořil o tom, jestli mohou mít neživé přístroje a roboti nějaké emoce. Podle jeho teorie není vyloučené, že roboti mají city, s tím ale nesouhlasil jiný vědec, a proto si spolu vyměnili i pár pikantních slov.

I přesto, že jsme většině témat (alespoň já) nerozuměli, mohli jsme si z přednášek odnést například to, jak vylepšit své vystupování před publikem a jak vytvářet prezentace, nebo jak a co zkoumají dnešní matematici a informatici.

Petr Hegar a Antonín Matoušek, 3. S

Fotbalová elita GOP

21. 11. 2022

Dne 8.11. 2022 se nejlepší fotbalisté Gymnázia Oty Pavla vydali na hřiště Gymnázia Na Pražačce na finále turnaje POPRASK. Přijeli jsme s velkými ambicemi a byli jsme připraveni ovládnout celopražské finále středních škol. Naše gymnázium jelo v excelentní sestavě, došlo pouze k mírnému oslabení oproti prvnímu kolu, jelikož těsně před turnajem onemocněl jeden z velmi kreativních obránců, Valdemar Linek. To nás samozřejmě nijak zvláště neznervóznilo, a tak jsme šli na věc.

1. Zápas ZS

Sotva jsme se převlékli, už na nás volal rozhodčí, abychom nastoupili na svůj první zápas. Naším prvním soupeřem byla Střední policejní škola MV. Nastoupili jsme v sestavě: Adam Franta, Jan Hraško, Martin Hraško, David Andronikov, Nikolas Krenciv a Martin Halgas. Na střídačce byl Vladimír Cieslar v pozici trenéra, Alexandr Duroň, Daniel Dvorský, Ota Suchomel a Martin Nosek. Do zápasu jsme museli jít hned po převlečení a samozřejmě také bez rozcvičení, v první půli jsme inkasovali 2 góly, ale to vůbec nic neznamenovalo. V druhém poločase jsme zvedli hlavu a začali jsme kombinovat. To se značně projevilo i na naší hře, a proto na začátku poločasu potrestal soupeře svojí střelou Martin Hraško. Měli jsme obrovské množství šancí, ale ani jednu z nich jsme nedokázali proměnit. Z prvního zápasu jsme odešli s prohrou 1:3.

2. Zápas ZS

Do druhého a zároveň posledního zápasu naší základní skupiny proti Gymnázium U Libeňského zámku jsme nastoupili ve stejné sestavě jako v předešlém zápase. V první poločase jsme měli nespočet gólových šancí několikrát už jsme téměř mysleli, že padl gól. Do druhého poločasu jsme šli za stavu 0:0, byli jsme i mnohem bojovnější než soupeř, ale přesto jsme ze zápasu odcházeli jako poražení se skórem 0:4.

3. Zápas skupina 7.-9. místo

Následoval první zápas ve skupině o sedmé až deváté místo proti Gymnázium K. Sladkovského. Byli jsme připraveni spravit si chuť, a to se i stalo. Do zápasu jsme naskočili ve vysokém tempu a soupeře jsme překvapili. Hned v úvodu zápasu se trefil David Andronikov, ale tím to zdaleka neskončilo. Góly přidali Adam Franta, Nikolas Krenciv, Martin Hraško a znovu David Andronikov. Zápas jsme tak bez problému vyhráli 5:1.

4. Zápas skupina 7.-9. místo

Poslední zápas jsme odehráli proti Gymnázium Litoměřická. Zápas byl velmi vyrovnaný, ale my jsme mnohem lépe kombinovali a celkově jsme soupeře zničili svou vytříbenou technikou.

V zápase se opět trefil Martin Hraško, poté ještě David Andronikov a Nikolas Krenciv. Tato výhra pro nás znamenala 7. místo z 10 účastníků v celopražském finále středních škol. Chtěl bych ještě podotknout, že naše základní skupina byla zcela určitě nejlepší na celém turnaji, jelikož Gymnázium U Libeňského zámku vyhrálo celý turnaj a Střední policejní škola MV obsadila 4. místo.

Daniel Dvorský, 1. A

Jdeš dnes večer do divadla? No jasně!

28. 11. 2022

Pravidelné návštěvy divadla se staly pro studenty Literárního semináře samozřejmostí. Každý měsíc navštívíme vybrané divadelní představení, v následujícím semináři o něm debatujeme, píšeme určitou reflexi, nejčastěji recenze. Tento školní rok jsme v září navštívili Činoherní klub a v něm Kočku na rozpálené plechové střeše. Byl to pro nás docela intenzivní zážitek (tíživý příběh, krásná, zároveň účelná scéna, výborné herectví), o hře jsme si začali povídat už v divadle o přestávce. Na klasiku o narušených lidských vztazích, zastírání, přetvářce i smutku jsme na začátku listopadu navázali návštěvou Divadla na Vinohradech, kde jsme zhlédli Český román – divadelní hru inspirovanou (nejen) románem Olgy Scheinpflugové. Režisér R. Lipus pojal hru s určitou mírou didaktičnosti, ale s velkým pochopením a faktografickou poučeností. Zatím poslední divadelním zážitkem byla Smrt obchodního cestujícího v Divadle ABC. Tentokrát nás bylo opravdu hodně připojili se k nám i zájemci z 4.A a

6.S. Bolestný příběh neužitečného člověka v poválečné Americe nás zasáhl, uvědomili jsme si, že sami často žijeme svými iluzemi, nechceme vidět realitu a vlastní možnosti a schopnosti jako postavy divadelní hry. Čtenář může brát všechny zmíněné hry jako kulturní tipy. Doporučujeme! Sumarizace: zatím máme za sebou tři měsíce, tři divadla, tři hry: těšíme se na další!

Pavλίna Krupová

Začátek adventu na GOP – vánoční dílničky

28. 11. 2022

V pátek odpoledne už běžně neprobíhá výuka. Kromě libých zpěvů (Columbella), tichých tahů na šachovnici (šachový kroužek) a z hřiště vzdálených pokřiků (fotbálek) život na GOP umlká. Jinak tomu bylo 25. 11. 2022. Iniciátorky akce Julie Šutovská a Karolína Hrubá (3.A) vymyslely vánoční tvoření – na vánoční dílničky už lehce po poledni nachystaly materiál, občerstvení, teplé svařené nápoje. Už dopředu v hodinách VV vyráběly třídy s profesorkami Veselou, Motlíkovou a Krupovou některé z části výzdoby (andílky, stromky, zasněžené domečky včetně toho nejdůležitějšího uprostřed). Účastníci vánoční dílničky postupně přicházeli a odcházeli, průběžně se kreativci měnili, všichni intenzivně pracovali na výrobě přírodních ozdob, ozdob na tyto ozdoby, hvězd, svítících domečků, korálových vloček apod. Osazenstvo bylo pestré: muži i ženy, od sekundy po kvintu, současní studenti i absolventi, samozřejmě i pedagogický dohled (prof. Duroňová a Krupová). V prostoru zněly koledy, vonělo jehličí, lepidlo z tavné pistole, skořice a další vánoční koření, panovala dobrá nálada.

Jsem ráda, že jsme takto mohli se studenty zahájit advent, o to víc, že to byl jejich nápad. Shodli jsme se na tom, že není marné školu používat občas „neškolně“. Díky za to!

Pavλίna Krupová

Pátky v proudu myšlenek

28. 11. 2022

Každý měsíc se v pátek po vyučování ve školní knihovně nebo na školní zahradě sejdou milovníci všech možných druhů literatury z řad studentů. Tito studenti si pod vedením pana profesora Bořkovce a paní profesorky Krupové povídají o knihách všech možných druhů...

Tedy takto nějak by vypadal strohý oficiální popis celé události nesoucí název schůzka Čtenářského klubu. Takovýto popis by Vás ovšem připravil o to nejzajímavější. Ačkoli se sejdeme kvůli tomu, abychom debatovali o literatuře, často se knižní nit našich hovorů

přetrhne. Do debaty pozvolna vplouvají naše vlastní myšlenky, úvahy i pocity, a mimo jiné i řada dalších témat. Často se o něčem diskutuje nebo se hovoří o hudbě, výtvarném umění či divadle, ale to všechno je součástí proudu myšlenek a emocí, které v nás knihy vyvolávají. A které často musíme někomu předat, abychom mohli pokračovat dál. Schůzka Čtenářského klubu není vlastně jenom o literatuře. Je to prostor pro sdílení novinek z kultury a seznamování se s novými zajímavými lidmi. Je to prostor pro lidi hledající v knihách a v životě něco víc než příběh podle šablony. Čtenářský klub je místo, kam může přijít úplně každý, kdo má chuť si trochu zauvažovat. Společně hledáme cestu dál a hlouběji do textů i do podstaty Čtenářského klubu a důvodů, proč vůbec své pocity potřebujeme sdílet. Často se stává, že nás knihy dovedou k něčemu důležitému, odhalí nám svá tajemství a prozradí nám něco o nás samých.

Proto se nebojte přijít a donést jakýkoli tip. Nemusíte se bát toho, co řeknete a před kým to řeknete. Přijďte objevovat nové knihy, nové autory a nové úvahy, protože objevování je podstatou Čtenářského klubu.

Srdečně Vás zveme na jeho další schůze a radíme Vám, abyste se nebáli přijít!

Za organizátory a návštěvníky čtenářského klubu

Tereza Korčeková 4.S

Jeden bod pod podiem aneb hořkosladké finále dějepisné soutěže

1. 12. 2022

Když jsme v dubnu skončili na třetím místě v krajském kole Dějepisné soutěže gymnázií, věděli jsme, že to nejtěžší nás teprve čeká a že ještě zdaleka nemáme dobojováno. V kalendářích jsme si tučně vyznačili čtvrtek 24. 11., datum konání finálového kola již zmiňovaného dějepisného klání.

Během následujících měsíců jsme nelenili a pustili se do práce. Tématem našeho studia byla druhá světová válka na evropských bojištích. Měsíce v obležení knih, dokumentárních sérií a dalších studijních materiálů utekly jako voda a termín největšího dějepisného sympózia gymnázií se neodvratně blížil.

Ve středu 23. 11. se náš dějepisný tým ve složení Jan Birgus (4.A), Tereza Korčeková (4.S) a Eliška Lukavská (4.S) s panem profesorem Cieslarem vypravil do Chebu, místa konání onoho dějepisného svátku.

Den před soutěží jsme strávili nanejvýš příjemně – po výstupu z vlaku na chebském nádraží jsme ho zahájili obědem v restauraci U Krále Jiřího. Po něm jsme se vydali po stopách zajímavých historických památek, a nakonec jsme navštívili místní galerii a Retromuzeum.

Večer nás spolu s dalšími dějepisnými týmy, které se do Chebu sjížděly z nejrůznějších koutů České republiky a Slovenska, dopravily speciálně vypravené „dějepisné“ autobusy do Františkových Lázní, ve kterých jsme měli zajištěné ubytování. Před spaním jsme se v rámci našeho týmu mezi sebou jaksepatří prozkoušeli, abychom měli jistotu, že jsme na zítřejší základní otázky připraveni.

Ráno nás autobusy dovezly do Chebu, a my tak stanuli před místem činu – ekonomickou fakultou, ve které se soutěž konala. Když pětasedmdesát dějepisných týmů včetně nás zasedlo za stoly (a pokochalo se osmi knihami a dalšími sponzorskými dary, které každý člen týmu za účast ve finále soutěže dostal), nic nebránilo tomu, aby téměř pětihodinový dějepisný maraton vypukl.

Soutěž byla rozdělená do čtyř kol, to první bylo zaměřené na otázky uzavřené, druhé se specializovalo na úkoly vyžadující vlastnoručně psané odpovědi, třetí obsahovalo slepé mapy, fotografie osobností, spojovačky či rozpoznávání písní a projevů dle dobových nahrávek a v posledním kole nás čekaly otázky zadávané slavnými osobnostmi, jako je např. Miloš Vystrčil, Markéta Pekarová Adamová či Vladimír Remek.

Přestávky mezi jednotlivými koly nám zpestřovalo velkolepé pohoštění sestávající z chlebičků, zákusků či guláše a doprovázely je i projevy sponzorů soutěže či významných historiků.

Když byla soutěž u konce a přišlo na řadu vyhlášení výsledků, dozvěděli jsme se, že jsme se umístili na skvělé jedenácté příčce z pětasedmdesáti gymnázií, která se zúčastnila finálového kola (z celkem 324 gymnázií zapojených do soutěže).

Co zapříčinilo, že nám náš úsměv poněkud ztuhl, bylo to, že nám desáté místo (včetně slavnostního defilé na pódiu, hřejivého pocitu z první desítky i věcných cen) uteklo o pouhý bod (o který jsme se ještě ke všemu připravili v úplně poslední otázce testu).

To ovšem nic nemění na tom, že jsme náš cíl obhájit loňské 18. místo splnili, a ještě jsme své maximum z minulého roku dokázali vylepšit. Dosáhli jsme na 244 bodů z 281 možných, vítězné gymnázium jich mělo 263. Oproti krajskému kolu se nám rovněž povedlo porazit veškerá pražská gymnázia, další bylo až na 37. místě.

Příští rok nás tedy čeká těžký úkol: pokusit se opět postoupit do celostátního kola a (pakliže se nám to povede), neztratit se ani ve finále. Řečeno slovy klasika – stejně jako letos i příští rok odcházet se štítem, nikoliv na štítě.

Eliška Lukavská, 4.S

Není divadlo jako divadlo aneb klasika a alterna

15. 12. 2022

V listopadu a prosinci jsme v Literárním semináři navštívili další dvě představení. Nejdříve to byl Český román v Divadle na Vinohradech, hra inspirovaná životem a tvorbou Karla Čapka a jeho vztahem k Olze Scheinpflugové. To vše viděno jejíma očima, občas komentováno Čapkem nebo přáteli. Na Vinohradech se tohoto tématu zhostili se ctí, informačně byl kus docela nabitý, obsahoval kreativní scénografii i dramaturgii – důmyslně třeba propojili Válku s mloky s esejí Proč nejsem komunistou. Občas diváka trochu moc poučovali, ale celkově nám dílo docela slušně přiblíží jak tehdejší dobu, tak její osobnosti.

Úplně jiný zážitek jsme si odnesli z Ypsilonky, kde jsme zhlédli Drama v kostce 2. Autor Jiří Havelka zde s velikou invencí otevírá téma: Co všechno je, není či může být divadlo. Čtveřice osob „uvězněná“ v divadelním prostoru se snaží z něj uniknout. Využívají při tom různé kreativní divadelní prostředky, takže nepřijdeme o

imaginární jídlo a pití, sprchu, výtah, dále nechybí divadelní facky, přestřelky, herce, kteří hrají obyčejné lidi, kteří hrají, že jsou herci (mimochodem špatní herci). K tomu si přidejte velkou dávku nadsázky, humoru i poezie a máte Drama v kostce 2. Takto alternativně jsme tedy zakončili divadelní kalendářní rok 2022.

Pavčina Krupová

Lyžařský zájezd do Saalbach – Hinterglemmu (6. – 10. 12. 2022)

15. 12. 2022

Jedno ne příliš slunečné úterý jsme se vydali s panem profesorem Dostálem a profesorkami Janákovou a Ledererovou na lyžařský zájezd do Alp. Ideální sestava. V první půl hodině jsme se dozvěděli vše od názvů dálnic, po kterých pojedeme, po typ párků, které dostaneme k večeri, a následovala asi sedmihodinová cesta do našeho ubytování v Saalbachu. Pan řidič rozhodně vypadal, že ho práce s teenagery, kteří si do repráku pouští český rap a zapomínají si otřít boty před

vstupem do autobusu, vyloženě baví. Po několika dnech také zjistil, že si nejmenovaná slečna vzala jak snowboard, tak lyže, a to už vypadalo, že ho někomu přerazí o hlavu. Nejhezčí počasí jsme měli hlavně druhý a třetí den, s tím, že se nám naskytla příležitost vidět halový jev. Pro toho, kdo by nevěděl, o co jde, je to duhový kruh kolem slunce, vzniklý lomem světelných paprsků v šestibokých krystalech vodního ledu. Bylo příjemné netlačit se na sjezdovkách se stovkami dalších lidí a měli jsme také možnost užít si jízdu v prašanu, jelikož se stále intenzivně zasněžovalo. Někdy byla však sněžná děla namířena na lanovky a to už tedy taková zábava nebyla. Na chatě nám skvěle vařili a obědy jsme si užívali na sjezdovkách. Jen naše peněženky z těch cen trochu zaplakaly. Vzorně jsme samozřejmě chodili spát alespoň deset minut před večerkou. Poslední den jsme se po hlavě vrhli do mlhy, která nám rozhodně nemohla zkazit poslední lyžování. Jen jedna slečna to vzala až moc doslovně a po té hlavě zahučela do závějí. Báli jsme se, aby to nebyl otřes mozku, ale naštěstí byla nakonec v rámci možností v pořádku. Letošní lyžák se naštěstí jinak obešel bez zranění. Bez nadávání na snowboardáky se tedy ale rozhodně neobešel a ke konci pobytu na ně nadávali už i snowboardáci sami. Zájezd se moc vydařil, nikdo po příjezdu nechyběl ani nepřebýval a u autobusu zůstaly zapomenuty jen jedny lyžáky, takže ho prohlašujeme za úspěšný.

Tereza Svobodová, 5.S

Moderní umění místo školy aneb 4.A si (na poslední chvíli) rozšiřuje obzory

16. 12. 2022

11. prosince se většina třídy 4.A po komentované prohlídce Parlamentu ČR vydala prvním sněhem, zanechávajíc za sebou šlépěje, historickými uličkami z Malostranského náměstí na Klárov. A proč?

V pražské galerii Kunsthalle nyní probíhá výstava německého výtvarníka Gregora Hildebrandta. Jedná se o první samostatnou výstavu tohoto současného umělce v České republice.

Hildebrandt ke tvorbě svých děl používá staré nosiče zvuku (pásky, kazety či gramofonové desky), ze kterých vytváří obrazy, sochy či instalace. Mnohé z těchto děl byly vystaveny vůbec poprvé či byly vytvořeny přímo pro prostory pražské Kunsthalle. Z tohoto hlediska výstava rozhodně stojí za návštěvu, protože něco podobného jinde neuvídíte, a navíc díla jsou do jedinečných prostor této galerie (bývalé trafostanice) velice chytře zakomponována.

Některá vás můžou zaujmout svojí monumentalitou, jiná zase smyslem pro detail.

Gregor Hildebrandt podle mnohých patří mezi nejvýznamnější umělce současnosti, i když umělecká hodnota jeho děl bývá často zpochybňována, návštěva této expozice rozhodně stojí za to. Rozšíříte si totiž obzory do oblasti, do které se nejspíše jindy nedostanete.

Jan Birgus, 4.A

Maturanti (do) v parlamentu!

20. 12. 2022

12. prosince navštívili studenti posledního ročníku GOPu Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Jednalo se o komentovanou prohlídku s poslancem Michalem Zunou, který je členem poslaneckého klubu TOP 09 a zároveň radním na Praze 2.

Měli jsme možnost se podívat do jednacího sálu, prohlédnout si místa jednotlivých poslanců a vyfotit se u řečnického pultíku. Pan poslanec nám krátce představil historii budovy a jaké procesy předcházejí přijetí nového zákona. Následně jsme zamířili do „Novinářského atria“, kde se konají všechny tiskové konference PSP ČR. Na konci prohlídky nám byl poskytnut prostor pro dotazy a pak jsme již vyrazili zpátky ven do zasněžené Prahy.

4.A následně ještě navštívila nově otevřenou galerii Kunsthalle na Klárově.

Jan Gondek, 4.A

Anglická debatní soutěž v British Councilu

22. 12. 2022

Meziškolní studentská debata ECNAIS v British Councilu poskytla všem zúčastněným obrovskou zkušenost s kultivovanou debatou, která je nepochybně základem demokratické společnosti. Argumentační schopnosti i úroveň angličtiny debatérů byly obdivu hodné. Naši školu reprezentovaly studentky z 5.S. – Patricie Janušková, Martina Kolaříková a Lucie Herknerová -, a i když si neodvezly medaili, můžeme na jejich výkon být hrdí. Více se dovíte v příspěvku studentky 4.S, která měla možnost se akce zúčastnit jako divák.

Debatovat? A ještě v angličtině?

Školní kolo debatní soutěže v anglickém jazyce rozhodlo o třech přesvědčivých studentkách z 5.S, které se pak společně vypravily do srdce našeho hlavního města, a to konkrétně do British Councilu. Tam se v pátek 25. 11. 2022 odehrálo několik velice napínavých debat mezi pěti školami z celé Prahy, a to včetně té naší.

Týmy si vždy před zahájením konkrétní debaty vylosovaly, zda budou argumentovat pro nebo proti danému tvrzení. Střídáním členů z obou stran po třech minutách vznikla velice konstruktivní diskuse, ve které měly obě skupiny možnost se krátce připravit a svému oponentovi odpovědět.

Soutěž byla zahájena historickým tématem druhé světové války, a to otázkou, zdali byl atentát na Heydricha povedenou akcí či ne. Nastartovalo to tak ideální atmosféru, která doprovázela soutěžící po celou dobu a dodávala jim odhodlání a sílu vhodně argumentovat.

Naše dívky musely mezi velkou konkurencí prokázat velké nasazení pro věc, když při své první debatě argumentovaly, jestli by měly být drogy zlegalizované. I takto kontroverzní debata si ale díky jasnému a příjemnému vystupování dívek brzy získala celé obecenstvo.

Když přišla poté na řadu jejich druhá debata, otázka, zda svět, ve kterém žijeme, je pouze výtvozem umělé inteligence, musely naše studentky tento výrok vyvrátit. Protože tohle téma dalo zabrat i porotcům při hodnocení, musely oba týmy držet krok se vším, co se i během tak krátkého času stihlo říct. 5.S ale nedala dopustit na svůj selský rozum a těžké téma zvládla zestručnit pro hodnotící i diváky.

Celou soutěž zakončila velice povedená debata týkající se aktuální situace mezi Ukrajinou a Ruskem. Argumenty a vystupování členů týmu bylo na vysoké úrovni a i přesto, že to bylo velice těsné, vyhrálo nakonec Gymnázium J. Keplera.

Pro nás všechny, a obzvláště pro naše odvážné kvintánky, to tedy byla obrovská zkušenost, kterou člověk nezažije každý den.

Karolína Brzezná 4.S

Filmový festival GOP aneb „Co točí Poláci?“

22. 12. 2022

Dám Vám chvilku na rozmyšlenou: vyjmenujte alespoň pár polských filmů 21. století.

Vzpomněli jste si? Bravo. Nevíte? Neznáte? Nic vás nenapadá? Pak jste na tom stejně, jako jsme byli podvečer 16. 12. 2022 my, skupinka studentstva vytvořená z různých ročníků naší školy. Tento neutěšený stav se ovšem po večerním, nočním, ranním a raně odpoledním filmovém maratonu razantně změnil, a my Vám tak můžeme představit pět filmů, které jsme na předvánočním filmovém festivalu zhlédli.

Filmy, které nám paní profesorka Krupová a páni profesori Bořkovec a Cieslar pouštěli, byly seřazeny dle toho, kdy se jejich příběh odehrával. Měly nejen ilustrovat tragické události polských dějin, popisovat tamní silně katolickou společnost a její vývoj v průběhu 20. století, ale také sledovat neobyčejné osudy obyčejných lidí, které život postavil před krizové situace, složitá rozhodování či složitě vztahy.

Prvním (a pro některé nejhůře stravitelným) filmem byl snímek Katyň, zpracovávající téma zavraždění 20 000 polských důstojníků během druhé světové války, jehož syrovost na nás zanechala velký dojem. Několikaminutové hrobové ticho, které nastalo po skončení filmu a které nikdo nechtěl prolomit, je toho důkazem. Mluví za vše.

Pak nás čekal černobílý snímek s názvem Ida, který vyprávěl o mladé jeptišce, jejíž život se na moment zkrřížil s životem její prostopášné tety, která s tichou a počestnou dívkou tvořila neatřelou dvojici. Tento film nám kromě skvělého diváckého zážitku dal i téma naší následující diskuze – víru. Mluvili jsme o víře samotné, její pevnosti, o tom, zda zapochybovat o svém přesvědčení je chybou či nedílnou součástí naší cesty za ním.

Předtím, než jsme šli na kutě, nám byl promítnut film Růžička pojednávající o milostném trojúhelníku mladé ženy, komunisty a spisovatele antikomunisty, na nějž je tatáž mladá žena nasazena v roli udavačky.

Na dobrou noc nám pan profesor Bořkovec předčítal Whitmanovy básně a paní profesorka Krupová nám zahrála a zaspívala píseň Luise Armstronga What a wonderful world.

Ráno jsme po příjemném popovídání u snídaně pokračovali ve sledování filmů. Tentokrát jsme se podívali na film Náhoda, který zobrazoval tři možné varianty osudu mladého studenta medicíny. Veškeré věci, které ho v životě potkaly, se odvíjely od toho, zda doběhl rozjíždějící se vlak! Po tomto snímku jsme přemýšleli, zda náhoda vskutku určuje naši životní

dráhu či jsme dumali nad tím, který ze tří možných scénářů života hlavního hrdiny byl z různých úhlů pohledu nejlepší.

Posledním filmem, který nás na našem filmovém festivalu čekal, byl snímek s názvem Corpus Christi, který se jako jediný z filmů, které jsme zhlédli, odehrával v současnosti. Vyprávěl strhující příběh mladíka, který se po absolvování pastáku díky lži a shodou náhod stal knězem a své nové povolání sice vykonával poněkud svérázně, ale zato neméně kvalitně než řádně vystudovaný farář.

Po tom, co se každý podělil o svého favorita vybraného ze zhlédnutých snímků, byl již náš filmový festival u konce. Nejen, že se opravdu vydařil, ale také nás díky němu už nikdo otázkou „Znáš nějaký polský film?“ nezaskočí.

Pár polských snímků totiž už známe – a jakých!

Eliška Lukavská, 4.S, 20. 12. 2022

V čem se liší české a německé gymnázium? (Reportáž z partnerské školy ve Wurzenu)

22. 12. 2022

Dělí nás jen pár milimetrů, čára na mapě. Když však tu čáru překročíte, stane se něco neuvěřitelného, ocitnete se ve světě jiného jazyka, jiné kultury, jiných pravidel... Jakých odlišností jsme si všimli na gymnáziu ve Wurzenu, které jsme navštívili 10.—12. října 2022?

Už když jsme poprvé vstoupili do areálu školy, spadla nám čelist. Komentář: „Cože, oni to tu mají tak velké?“ si asi nikdo z nás neodpustil. Překvapilo nás také velké množství jízdních kol, které srovnány na stojanech nám připomínaly lány vlnícího se obilí. Když jsme se přiblížili k samotné budově gymnázia, ticho bylo nahrazeno hlasy studentů a údery pingpongového míčku. Před školou posedávalo či pobíhalo velké množství mladších i starších studentů. Největší hloučky studentů však byly seskupeny kolem pingpongových stolů, které jsme jim potají záviděli.

Jakmile jsme vešli do budovy školy, údiv už nebyl jen tichý, začaly se ozývat komentáře typu: „Cože? Oni mají tak dobré botníky?! To chceme taky!“ Až později jsme si všimli, že se studenti nepřezouvají. Tudíž ony „botníky“ byly ve skutečnosti skříňkami, které jsme jim tedy neměli důvod závidět. Další toužebné komentáře si kromě sportoviště a zahrady, o kterou se studenti v rámci výuky sami starají, vysloužily společenské prostory. Knihovna, která je neustále otevřená a ve které jsou i společenské hry. Lavičky, židle a stoly, včetně těch pingpongových. Tedy přesně to, co nám na našem gymnáziu chybí. Všude jsme potkávali studenty, kteří se učili, četli si nebo jen tak relaxovali. A my jsme si představovali sami sebe na jejich místech...

Naskytla se nám příležitost navštívit i několik vyučovacích hodin. Co se matematiky a biologie týče, mají systém poměrně podobný tomu našemu. Snaží se zapojit do výuky co nejvíce interakci a téma studentům co nejlépe zobrazit – i vizuálně. Na psychologii byli studenti rozděleni do menších skupinek a pokračovali v práci na již rozpracovaných projektech. Ti z nás, kteří navštívili tuto hodinu, se k jednotlivým skupinkám připojili. Byli tak do hodiny aktivně zapojeni.

Několik z nás navštívilo seminář z německého jazyka. Toho jsme se naštěstí účastnili jen pasivně. Proč naštěstí? Myslím, že nikdo z nás zatím nemá němčinu na takové úrovni, aby mohl vést odbornou debatu o části jednoho literárního díla – v tomto případě o Médeji. Celá dvouhodinová byla totiž založena na diskuzi, hledání informací v textu a vyjadřování vlastních názorů. Studentům zřejmě tento styl výuky vyhovoval, protože byli soustředění a velice aktivní. Z rozhovoru s vyučujícím jsme se následně dozvěděli, že se na německém semináři studenti zabývají jen několika díly ročně. Proto si mohou dovolit rozebírat je tak podrobně. Na jednotlivá díla mají dokonce samostatné učebnice!

Druhý den dopoledne jsme se zúčastnili koncertu lipského symfonického orchestru. V menze přeměněné na koncertní sál zněla filmová hudba. Po krátké ukázce z jednoho filmu vždy následovala otázka mladého dirigenta, jestli někdo pozná, z jakého filmu hudba je. Myslím si, že úvodní znělku z Pána prstenů poznal bezpečně každý.

Poslední den našeho pobytu jsme se mimo výuku setkali se skupinou studentů ze školské rady. To je obdoba našeho školního parlamentu. Během dvou hodin jsme stihli probrat mnoho výhod, ale i úskalí německého i českého školství. Asi nejvíce nás překvapilo, že v Německu nemají přijímací testy na gymnázia, na která se chodí už po čtvrté třídě základní školy, přijímací zkoušky nejsou ani na většinu vysokých škol. Rozhodují známky z celého studia. Celý čas jsme s německými studenty strávili bez účasti vyučujících, proto mezi námi panovala velmi přátelská neformální atmosféra. Díky této atmosféře jsme od studentů po úvodních formalitách a vychválení školy zjistili i to, co jim na škole nevyhovuje. „Učitelé se nám individuálně věnují, to ano. Víme, že když máme problém, můžeme za nimi zajít. Ale vlastně... S rozhodováním, co dělat po maturitě, nám nikdo nepomůže. Na to tu jsme sami.“ S bezradným výrazem pronesla studentka posledního ročníku. Nám tato slova rozkryla, že my, studenti němečtí i čeští, byť po formální stránce studujeme v trochu jiných školských systémech, řešíme vlastně úplně to samé. „A co dál?“

Za seminaristy Ester Horálková 6.S, Eliška Lukavská 4.S

Studentské prezidentské volby na GOP

22. 12. 2022

Podobně jako řada jiných středních škol i naše gymnázium se zapojilo do studentských prezidentských voleb. Ovšem v něčem jsme měli volby specifické: studentům 2.S totiž bylo líto toho, že mohou volit jen ti, kterým bylo 15, a proto jsme vymysleli předkolo, ve kterém se účastnili studenti mladší 15 let. Přípravný tým bral vše zodpovědně: vyvěsili jsme plakáty, vyráběli trikolóry pro voliče, seznamy voličů, půjčili z úřadu volební urnu, pro mladší jsme vyrobili volební lístky. V den D jsme připravili volební místnost – kterou se stala knihovna a začalo se. 5. 12. odvolilo 40 studentů z 1.S a 2.S, 12. a 13. 12 pak zbytek školy (157 studentů).

Výsledky si můžete přečíst níže.

Chtěla bych poděkovat všem studentům přípravného týmu: Valentíně Brůhové (2.S), Silviji Ferenci (2.S), Natálii Benediktové (2.S), Emě Slavíčkové (6.S) a Albertu Fulíkovi (6.S) za jejich ochotu a za to, že vše proběhlo zdárně, důstojně a bez komplikací.

Pavλίna Krupová

Volilo 197 osob/ze 246 přítomných

Z toho: 40 osob do 15 let

157 osob nad 15 let

1 volební lístek neplatný

VÝSLEDKY GOP:

1. D. Nerudová – 106 hlasů / 53,8 %
2. P. Pavel – 48 hlasů / 24,4 %
3. M. Hilšer – 14 hlasů / 7,1 %
4. A. Babiš – 11 hlasů / 5,6 %
5. P. Fišer – 9 hlasů / 4,6 %
6. T. Zima – 6 hlasů / 3 %
7. J. Bašta – 2 hlasy / 1 %

J. Středula – 0 hlasů, D. Rohanová – 0 hlasů

CELOREPUBLIKOVÉ VÝSLEDKY:

1. D. Nerudová – 54,11 %
2. P. Pavel – 25,65 %
3. A. Babiš – 9,92 %
4. P. Fišer – 3,52 %
5. M. Hilšer – 2,61 %
6. J. Bašta – 1,66 %
7. J. Středula – 0,99 %
8. T. Zima – 0,87 %
9. D. Rohanová – 0,84 %

Columbella po třech letech slavila Vánoce!

27. 12. 2022

Je to tak. Ze známých důvodů se po tři roky nesmělo... O to víc práce dala příprava. Začínali jsme prakticky od nuly, s většinou úplných nováčků. Tím spíš je pro mě zázrakem, že jsme se už umotali na dvě samostatná vystoupení předvánoční.

Nervy, (tedy alespoň ty moje), tekly od samého počátku příprav. Spočívajících například ve stěhování veškerých hudebních potřeb z Radotína na Prádlu a pak zase zpět. Příšerným tradičním předvánočním monzunem, deštěm, po náledí a podobně. Nicméně po nebezpečně zdařilé generálce Columbella předvedla v kostele svatého Jana Křtitele Na Prádle dne 20. prosince 2022 svůj kompletní samostatný program. V době chřipkové epidemie, v časech počínajících zkouškových období, ve dnech vrcholících vánočních příprav. A přesto byl kostel plný a sbor téměř kompletní. Jen ten tenor, bohužel, významně oslabený nemocí Kristiánovou. Naštěstí se našla prima posila, z Brna dorazivší, bez jedinké zkoušky sólistu nahradivší. Prostě náš Ríša. Díky mu.

Vystoupení sboru proběhlo v novém duchu i barevném ladění. Na sváteční příležitost neoblékla Columbella své strakamakaté košile, leč zvolila konzervativnější výzor. Krásná kombinace bílé a výrazné tmavě modré na šátcích, deskách, košilích či svetřících dodala našemu koncertu jistou eleganci. Program se skládal ze spirituálů, vánočních písní a koled, jedné nové africké trochu záhadné a na bubínek Adélkou pěkně doprovázené, zazněly také duchovní skladby barokní, z období romantismu i současné. Koncert oživily i sólové výstupy. Ondra zahrál zcela profesionálně, jak je jeho dobrým zvykem, dvě krásné židovské písně s doprovodem klavíru ukrytého ve dvou kouzelných krabičkách, nervózní Veronika skvěle předvedla dva Vaňhalovy klavírní kousky, před jejichž bezchybnou interpretací dost samozřejmě vysvětlila publiku, že jí

mezi oběma díly nemá tleskat. Benjáminek sboru Matouš předvedl s kamennou tváří, jak se dá v kostele rozjet pořádně rokec. A pan farář David z tenoru uvedl dva spirituály s biblickým tématem. K písni o Jerichu připojil zamyšlení o trvání, tradicích a hodnotách a před spirituálem Keep your lamps připomněl všem, že je správné být stále ve střehu a připraven. Připraven na dobré zvěsti. Všichni máme pozorně udržovat svoje světlo, světlo ve své duši, hořící. Už teď je jisté patrné, jak byl kostel plný emocí. Například v německé koledě o Marii při každém refrénu Ježíš a Maria volala maličká Eleonora, dcerka jedné mé milé bývalé studentky a kamarádky, jééé, Ježíšek. Další z dětí mé vodácké party, Davídek, si zase skoro celou dobu zakrýval ouška, protože prý nesnáší hudbu. Publikum jako celek bylo úžasné, vděčné, laskavé. Tleskali pořádně, poslouchali pozorně, tvářili se dojatě. Úplný závěr koncertu zase dostal trochu mě. Poprosila jsem totiž bývalé členy Columbelly, aby se přidali k Narodil se Kristus pán. A oni se přidali, zvedli se z publika, které notně prořídlo. A bylo jich snad dvacet...

Mnoho z nich se potom pochopitelně sešlo ve „vánoční hospodě“, která k našemu prádelnímu koncertu vždycky patřila. Poseděli jsme, pojedli, popili, popovídali, pozpívali. Vždycky mě to setkání potěší, baví mě sledovat, jak mají všichni mí zpěváci, současní i minulí, leccos společného, jak si rozumějí. Je mi s nimi dobře.

Dobře mi ale tak úplně nebylo hned druhý den, kdy jsme s mým ochotným mužem zase stěhovali veškeré hudební vybavení zpátky do Radotína, neboť Columbello čekalo ještě jedno zpívání, taky to bývala tradice. Vystoupení pro školu, na schodech našeho ústavu, takové rozloučení s kalendářním rokem. Sbor byl oslabený notně, jednak únavou hlasového ústrojí, jednak početně. Viry opět zaútočily. Ano, někteří slabší jedinci odpadli, onemocněli, nebo snad zapomněli... Nevím. Sbor ale zabral a zvládl to i tak. A to nepřišly dva významné soprány, tři basové, jeden tenor... Vybrali jsme z prádelního koncertu, který trval asi hodinu a čtvrt, ty největší hity, včetně instrumentálních vsuvek Ondry a Matouše. Proti mému pocitu, že je celá škola tak nějak předvánočně prázdná, se schodiště a prostor před sborovnou zaplnily, učitelstvem i studentstvem. A koncertík se snad povedl, včetně závěrečného přímo hromového zpěvu celé školy Narodil se...

Pokud jste, přátelé a příznivci Columbely, dočetli až sem, za což vám patří dík a chvála, dovolte mi, abych vám jménem celého školního sboru poděkovala za krásné setkání v kostele i na školních schodech. Abych vám popřála vše krásné do roku 2023. Ať je šťastný a veselý. Jako členstvo Columbely.

Michaela Šreinová

MEZINÁRODNÍ SROVNÁVACÍ ZKOUŠKA Z ANGLIČTINY

2. 1. 2023

Dne 30. listopadu 2022 se naše škola počtvrté zúčastnila soutěže v anglickém jazyce pro studenty středních škol ve věku 14-19 let nazvané Best in English. Tato soutěž je unikátní svým mezinárodním rozsahem. Své síly v tomto jedenáctém ročníku porovnálo 22779 studentů ze 704 středních škol z 34 zemí převážně střední a východní Evropy. Ti se na školních počítačích připojili na stránky www.bestinenglish.org a pokusili se co nejlépe poprat s cvičeními zaměřenými na gramatiku, slovní zásobu a poslech.

Za naši školu se soutěže zúčastnilo 18 studentů. A jaké jsou výsledky jejich snažení?

Na 1. místě se umístila Míša Šimánková z 6.S se ziskem 95,5 bodů, přičemž absolutní výherkyně jich měla 110,5. Míša se tak umístila na 580. místě mezi studenty z České republiky (celkem se jich zúčastnilo 8968) a zároveň na 1439. místě na světě, tedy z výše zmiňovaných 22779 studentů!

Druhé místo na naší škole patří neméně nadané Olze Soukupové ze 4.A s 94 body (827. místo v ČR, 2045. místo ve světě).

Na bronzovou příčku studentů naší školy dosáhla Agáta Sára Hroudová z 2.A se ztrátou jediného bodu na druhou Olgu Soukupovou (964. místo v ČR, 2444. místo ve světě).

Všem účastníkům soutěže děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Pokud byste si test rádi vyzkoušeli, na konci ledna bude zpřístupněn na výše uvedených stránkách.

Jana Stenská

Fyzikální pokusy na dni otevřených dveří

4. 1. 2023

K příležitosti Dne otevřených dveří na našem gymnáziu jsme se na začátku prosince rozhodli zájemcům o studium předvést několik fyzikálních pokusů. Konkrétně si mohli vyzkoušet vyrobit elektrický proud, zjistit těžiště různých těles, pomocí atmosférického tlaku získat peníze nebo jak si i bez aparatury přehrát gramofonovou desku. Přestože některé pokusy byly trochu složitější, všichni je s malou nápovědou dokázali dovést do konce. Jako organizátoři těchto pokusů jsme byli velmi příjemně překvapeni velkým počtem nadšených zájemců, a to dokonce i z řad rodičů., V jednu chvíli jsme se do učebny fyziky téměř nevešli. Dále bychom rádi všem poděkovali, že se u nás zastavili a nebáli se pokusy vyzkoušet. Zároveň také doufáme, že si i trochu těch znalostí z fyziky odnesli s sebou. My samotní jsme si užili fajn odpoledne a snad naše odpovědi na zvědavé otázky možných budoucích studentů, a to nejenom o fyzice, ale i o škole samotné, budou užitečné.

Adéla Bednářová, 4.S

SHOW S TEKUTÝM DUSÍKEM

4. 1. 2023

V pondělí 12. 12. 2022 se třídy 5.S a 3.A zúčastnily show s tekutým dusíkem. Do učebny fyziky se nejprve dokutálela obrovská těžká bandaska s kapalným dusíkem a hned za ní vysoký pan Poddaný ze Štefánikovy hvězdárny s velkou krabicí. V průběhu celé besedy z krabice vytahoval ty nejpodivnější věci, na kterých demonstroval své pokusy. Byly to například mikrovlnka, kovová tyč, hopíky, žárovka, varná konvice nebo olověný zvoneček. Měli jsme tak možnost vidět, že žárovka v mikrovlnce svítí bez připojení k elektrické síti fialově. A to díky přítomnosti dusíku v baňce žárovky. Překvapilo nás, když ze své magické krabice vytáhl pan Poddaný čtyři hopíky, které pomocí studeného kapalného dusíku zmrazil tak, že už hopíci dále neskákali, a dokonce zmenšili svou velikost. Panu Poddanému se také pomocí zmrazení podařilo rozeznít původně nezvučný olověný zvonek.

Dal nám také možnost předvést naše fyzikální znalosti při záludných otázkách, které nám v průběhu kladl: „Proč se po zmrznutí předměty zmenšují? Protože se zmenšuje vzdálenost mezi jejich molekulami...“ Většinu otázek jsme snadno zodpověděli, ale párkrát nás i nachtal. Akce tak určitě byla zajímavým zpestřením našich hodin fyziky.

Julie Musilová, 5.S

V kroužcích dýmu aneb kouření povoleno

12. 1. 2023

V pátek odpoledne jsme všichni zralí na zasloužený odpočinek, proto je sympatické, že skupina studentů napříč třídami se v pátek 6. 1. 2023 v doprovodu profesorek Duroňové, Kohoutové a Krupové vydala na výstavu do Veletržního paláce. Téma expozice bylo zaměřeno na fenomén kuřáctví od baroka do první poloviny 20. st.

Koncepce výstavy je elegantně rafinovaná: samozřejmě se mezi obrazy nesmí vznášet oblaka kouře, proto kurátorky vymyslely oddělení sekci jemnými průsvitnými závěsy evokujícími proužky dýmu. V dnešní době je cigareta v umění téměř nekorektní, ale v dějinách to bylo jinak: Cigareta v ruce umělce byla symbolem dandyho (Anselm Feuerbach, Beneš Knüpfer), dekadenta (Edvard

Munch, Karel Hlaváček) a symbolistního tvůrce (Jan Preisler, František Kupka). Dýmku jsme viděli v obrazech kubistů (Pablo Picasso, Bohumil Kubišta, Emil Filla), v karikaturách meziválečné avantgardy (Adolf Hoffmeister) nebo u Josefa Váchala. Na výstavě je zastoupena také scénografie (Josef Čapek), fotografie (František Drtikol, Josef Sudek) a užité umění. Kromě českého umění jsme měli jedinečnou příležitost zhlédnout zápůjčky z evropských galerií: Édouarda Maneta, Edvarda Muncha z Musée d'Orsay v Paříži, z Munchova muzea v Oslu a z Kunsthaus v Curychu.

Díky vstřícnému a fundovanému výkladu paní lektorky jsme se dozvěděli řadu zajímavostí o obrazech i dobovém kontextu. Výstava minulou neděli skončila, ale některé z děl jsou součástí stálých expozic NG, které jsou pro studenty do 26 let zdarma. Proto, milí studenti, neváhejte, chodte na výstavy a vstřebávejte umění!

Pavλίna Krupová

Vánoční volejbalový turnaj

18. 1. 2023

Po dvouleté přestávce, způsobené covidem, se 20. prosince 2022 v radotínské sportovní hale uskutečnil další ročník Vánočního volejbalového turnaje smíšených družstev. Této tradiční sportovní akce se zúčastnilo 9 tříd GOP, z nichž každou reprezentovaly desetičlenné týmy, v nichž byli nejméně 4 chlapci a nejméně 4 dívky. Z nich musely být na hřišti při každém utkání vždy nejméně tři dívky. Soutěžící družstva byla nalosována do tří skupin po třech, do semifinále postoupil vždy vítěz skupiny a nejúspěšnější tým z druhých míst.

Po dramatických bojích, v nichž nebyla nouze o překvapení, se vítězem stala třída 5S, která ve finále oplatila 3A porážku ze základní skupiny. V zápase o třetí místo se střetly třídy letošních maturantů. Úspěšnější byla 4A, zatímco na 6S zbyly nepopulární „brambory“. Oproti minulým rokům dostala možnost účasti i třída 2S (věkem ještě ZŠ), přestože její šance v měření sil s o několik let staršími

protihráči nebyly velké. Pro ně to byl křest ohněm, ale nelze mluvit o tom, že by systém turnaje byl k nim nespravedlivý. Za několik let i oni dospějí do věku maturantů a na turnaji si smlsnou na mladších spolužácích.

Závěrem rádi konstatujeme, že byl k vidění kvalitní sport a že se dobře pobavili hráči i jejich spolužáci v rolích diváků. Ať žije příští ročník Vánočního turnaje v roce 2023!

Luděk Sedlák

2. kolo studentských prezidentských voleb

22. 1. 2023

U studentů vyhrál Petr Pavel!

Na oficiální prezidentské volby si ještě chvíli počkáme, ale co už známe, jsou výsledky Studentských prezidentských voleb. V zapojených SŠ celé ČR drtivě vyhrál Petr Pavel, a to i na GOP. 18. 1. 2023 se na dopoledne knihovna znovu stala volební místností, zasedly volební komise, odvolilo 41 studentů z 1.S a 2.S, 190 studentů nad 15 let.

Výsledky si můžete přečíst níže.

Chtěla bych poděkovat všem studentům, kteří volili i přípravnému týmu: Valentině Brůhové (2.S), Silviji Ferenci (2.S), Natálii Benediktové (2.S), Emě Slavičkové (6.S) a Albertu Fulíkovi (6.S) za jejich ochotu a za to, že vše proběhlo zdárně, úspěšně, důstojně a bez komplikací. Totéž si přejme i u voleb oficiálních!

Pavčina Krupová

Volilo: 231 osob

Z toho: 41 osob do 15 let

190 osob nad 15 let

1 volební lístek neplatný

VÝSLEDKY GOP:

1. P. Pavel – 185 hlasů / 97,4 %
2. A. Babiš – 6 hlasů / 2,6 %

CELOREPUBLIKOVÉ VÝSLEDKY:

Výsledky zapojených SŠ v celé ČR:

1. P. Pavel – 85, 72 %
2. A. Babiš – 14, 28 %

Vánoční výlet do Drážďan

24. 1. 2023

21. prosince jsme se se třídou sešli v Letňanech. Poměrně dlouho nám trvalo najít východ z metra, nakonec jsme to ale zvládli. Do Drážďan jsme se vydali převážně na vánoční trhy, spojili jsme to ale i s památkami. Milý pan autobusák nás dovezl k hlavnímu nádraží, od kterého jsme nejprve zamířili k evangelickému kostelu Frauenkirche. Jedná se o jednu z nejvýznamnějších barokních staveb Německa. Poté jsme pokračovali ke galerii Alte Meister ve Zwingeru. Galerie nás docela zklamala, barokní umění plné náboženských motivů nás moc nenadchlo, asi jsme měli zvolit spíše Galerii nových mistrů. Byli jsme ale loajální ke krásné budově Zwingeru, takže jsme se snažili setrvat co nejdéle a nasávali jsme dobovou atmosféru na gauči pod Sixtinskou madonou. Dostali jsme i prostor se sami porozhlédnout po proslulých a krásně vyzdobených drážďanských trzích, o kterých se nám doteď mohlo jen zdát. Na tradiční svařák jsme si nechali zajít chuť, protože alkohol je samozřejmě na školních výletech zakázán. Nakoupili jsme si ale vánoční dárečky, trdelník, horkou čokoládu a cukrovou vatu. Navečer jsme se znovu sešli na nádraží a zamířili do milované Prahy. Výlet do Drážďan byl opravdu zážitky i informacemi obohacující, skvěle nás naladil na vánoční atmosféru.

Anna Rašková, Anna Kubíčková 3.S

Hamlet v přímém přenosu

30. 1. 2023

Vloni jsme s velkou skupinou studentů Literárního semináře a dalších studentů GOP navštívili představení Romeo a Julie. Studentům 3.S se Shakespeare evidentně zalíbil, proto sami zorganizovali návštěvu představení Hamleta v divadle ABC. Někteří z nich si Shakespeara přečetli (jiní zase po zhlédnutí prohlásili, že si dílo přečtou).

Hamlet je možná nejslavnější Shakespearovou hrou, do které každá doba vkládá své vidění skutečnosti, proto je často těžké přes slupky interpretací proniknout do původního zásadního sdělení. Myslím, že i přes četné modernizační prvky se to v divadle ABC docela daří. Děj se odehrává ve sterilním prostředí připomínajícím fotostudio, ale v kontrastu s bílým prostředím herci rozehráli širokou škálu emocí: Hamlet je ironický, běsný, zoufalý, Ofélie poslušná, tichá, šílená pak velmi expresivní. Ostatní postavy jsou také dobře vykresleny.

V tomto pojetí se podařilo vytvořit komplexní tvar: vidíme souhru scény, kostýmů, hudby, audiovizuální techniky, hereckých výkonů. Možná jen některé aktualizace byly trochu násilné. Z následného povídání se studenty ale vyplynulo, že je představení oslovilo.

Pavλίna Krupová

Z ohlasů studentů:

- Cením si novodobého pojetí, vtipných a hravých vizuálních a zvukových detailů (kříž z izolepy, zabití Polonia s použitím melounu, Gertruda schovávající se pod podlahou, oblečení a chování spolužáků, použití kamery...)
- Zpočátku jsem byla trochu zmatená, protože jsem neznala ten příběh, pak se to zlepšilo.
- Představení se mi líbilo, uteklo rychleji, než jsem čekal.
- Líbily se mi kostýmy – byly přirozené, jako by postavy byly ve vlastním oblečení.
- Ocenila bych, kdyby zachovali současné narážky, ale zároveň trochu víc navodili tehdejší dobu.
- Oceňuji zmínění dnešních problémů (deprese mladých, sklony k sebevraždě, touha po moci, pokrytectví, politické ambice,...).
- Nelíbila se mi část s Ofélií – bylo to přehnané.
- Škoda, že šermování na konci bylo pouze promítané a postavy to sledovaly jako TV show – ubralo to na dramatičnosti, bylo to nepřehledné.
- Martin Hlinský má lepšího (vtipnějšího) Hamleta.
- Zapamatovatelný storytelling, zábavné, akční, ovšem zdlouhavý závěr.

Nezapomenutelný ekologický výjezd (lyžák 3.S a 1.A)

1. 2. 2023

V sobotu 7. 1. 2023 jsme opustili náš milovaný Radotín a s ním i smog (smoke and fog), a vyrazili společně s 1.A na lyžařský kurz do Špindlerova Mlýna. O lyžování to moc nebylo, protože i když jsme si to moc přáli, tak Krakonoš, duch hor, nám sníh neseslal.

Po příjezdu jsme si vybalili a vyrazili do deště. Po návratu nás čekala luxusní, dokonce vegetariánská večeře, dostali jsme smažený sýr na hranolkovém lůžku. V neděli jedna půlka lidí vyběhla s panem profesorem Cieslarem na Zlaté návrší, kde jsme se pokochali krásnými výhledy a posteskli jsme si u mohyly Hanče a Vrбаты, o kterých jsme se následně dozvěděli ještě víc díky filmu Poslední závod. Druhou půlku pan profesor Dostál mezitím nezapomněl na Medvědině prozkoušet ze znalostí o Sněžce.

Od pondělí do čtvrtka jsme lyžovali na Medvědině a na Mísečkách. Bylo to velmi náročné, trénovali jsme slalom mezi kameny a trávou, které se bohužel na sjezdovkách většinou

vyskytovaly více než sníh. I když později nám taky trochu nasněžilo, takže to bylo lepší. Ale o tréninku carvingu se nám kvůli mlze mohlo bohužel jen zdát.

Potom nás ještě vždycky před obědem čekal smrtící výšlap od zastávky skibusu k naší chalupě Švýcarská bouda. Vařili nám ale velmi dobře, takže ten kopec stál za to. Odpoledne jsme většinou prospali, až na pár odvážlivců, kteří chodili běhat.

Ve středu jsme byli nemile překvapeni námrazou. Přimrzaly nám brýle k helmám a nebyli jsme se pomalu schopní odlepit od lanovky, která nakonec dokonce začala jezdit pozadu, až přestala jezdit úplně. Pan profesor Dostál byl ale jako vždy připravený a obvolal sjezdovky široko daleko, a tak nám zařídil ještě hodinu lyžování na Svatém Petru. Většina z nás ale byla tak promrzlá, že jsme si po pár jízdách raději zašli na horkou čokoládu za 150 korun nebo smažák za tři stovky. Holt s tou vysokohorskou přirážkou to nebyl žádný med.

Nakonec jsme se všichni ve zdraví vrátili do svých domovů. Dvě naše spolužačky dokonce doma čekalo velmi hezké překvapení, když otevřely svoje kufry a našly v nich cizí oblečení. No, ale i když jsme neměli nejpříznivější podmínky k lyžování, lyžák jsme si všichni moc užili.

Anna Rašková, Stela Trnobranská, Anna Kubíčková, Beáta Chlebová, 3.S

A jak to vidí 1.A?

Začátkem ledna jsme se my, 1.A a 3.S, s vidinou mrazu a sněhu, vypravily na lyžařský výcvik. Jaké bylo naše zklamání, když jsme místo o sníh dřeli své podrážky o beton a bláto. Naším dočasným domovem se stal penzion Švýcarská bouda, kde zima a hlad neměly žádnou šanci. To, co následovalo v dalších dnech, si však nikdo nedovedl představit. Déšť, vítr, mlha, sněžení, mráz, doslova "50 odstínů počasí". Jelikož nám hned první den nebylo shůry dáno, naším cílem se nestaly sjezdovky, nýbrž kopce Krkonoš a Vrbatova bouda. V nadcházejících dnech s námi počasí válečnou sekeru nezakopalo, ale i tak jsme si každý den užili jak lyžování, tak legraci. Každodenní radost nám přinášela volnočasová zábava, hraní her, promítání, likvidace

potravinových nezbytností z domova či nekonečné povídání o ničem a o všem. Jen únava po celém dni nás dokázala bezpečně uspat 😊. Už teď máme v hlavě spoustu dalších představ, jak by mohl vypadat náš další společný výlet.

Natálie Šimůnková, Alice Havlíková, 1.A

Hokejisté GOP třetí v Praze!

7. 2. 2023

Na kluzišti na Letné se uskutečnil nultý ročník pražského středoškolského poháru v rybníkovém hokeji, kterého se zúčastnili i studenti našeho gymnázia. Prvního kola se zúčastnilo 16 týmů, které byly rozdělené do dvou hracích dnů. Naši hokejisté hráli 23. 1. 2023, kdy se jim povedlo suverénně vyhrát všechny zápasy. Gymnázium Elišky Krásnohorské porazili 25:5, následně zvítězili 17:10 nad SPŠ stavební J. Gočára a třetí výhru získali nad SOŠ podnikatelskou PROFIT, 25:8. Tím si zajistili postup do finálové skupiny. Finále se konalo 30. 1. 2023, kde se klukům podařilo porazit 18:17 pozdějšího vítěze, Gymnázium Českolipská. Hned poté hráli proti SŠ ekonomické, s kterou bohužel prohráli 8:14. Poslední zápas proti SŠ ARTECON skončil remízou 12:12. Ze všech pražských škol se tedy celkově umístili na 3. místě. Gratulujeme všem hráčům sestavy, kterou tvořili: Martin Bláha, Michal Bláha, Josef Halbych, Matěj Krudenc, Tadeáš Mack, Jakub Růžička, Jan Tlášek a Petr Tlášek. Gratulujeme k výbornému výsledku týmu, jehož koučem a managerem byl profesor Tomáš Dostál. Už se moc těšíme na příští ročník, kde chceme letošní umístění vylepšit!

Tadeáš Mack 4.S

Workshop Dílna krácejících robotů

16. 2. 2023

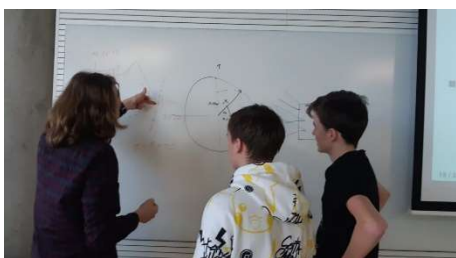
Dne 9. 2. 2023 jsme pod dohledem paní profesorky Blažičkové spolu s maturanty a několika nadšenci z nižších ročníků navštívili workshop Dílna krácejících robotů, který se konal v budově Národní technické knihovny v Dejvicích. Tam jsme díkybohu prakticky všichni dorazili včas (nečekaně), jen došlo k menším komplikacím při scházení.

Jakmile jsme byli v učebně, kde jsme měli všechny roboty připravené, rozdělili jsme se do tří skupin. Jedna skupina měla humanoidního robota a zbylé dvě skupiny měly hexapoda, robota se šesti nohama. Maturanti v tomto případě tvořili dva týmy, zbylí žáci z nižších ročníků, mezi nimiž jsem byl i já, tvořili jeden tým.

Už na začátku prezentace nám lektori ukázali jeden zakódovaný text a zeptali se nás, o co se jedná. Když s překvapením zjistili, že v týmu mladších jsme to určili skoro ihned a že v každém týmu je alespoň jeden programátor, přeskočili základy programování a šli jsme rovnou na roboty. Nejdříve nám ukázali, jak fungují jednotlivé motory robota a jak se ovládá. Následně jsme napsali velmi jednoduchý program, abychom si vyzkoušeli nahrávání našeho programu, a pak jsme dostali za úkol rozkývat jednu z nohou. Když už jsme měli tyto úkoly hotové, čekalo na nás ještě trocha matematiky, kterou jsme mohli využít k lepšímu pohybu robota, a pak jsme se pustili do práce.

Protože lze roboty rozpohybovat několika způsoby, mohli jsme si vybrat podle obtížnosti, jak se bude náš robot pohybovat. Maturanti si vybrali ten, který nám doporučovali, avšak my mladší jsme rovnou šli na ten těžší, protože nám přišel smysluplnější. K tomu nám ještě pomohl fakt, že během workshopu stihl jeden z prezentujících opravit dalšího robota, díky čemuž ten nejschopnější z našeho týmu, který jako jediný pochopil použití rovnic, které nám prezentující ukazovali, mohl pracovat samostatně. Ten nakonec měl díky tomu asi nejsložitější pohyb z nás.

Když některý tým dokázal rozpohybovat svého robota, ukázali nám prezentující další funkce toho robota, a to senzory tlesnutí či překážky a předprogramované pohyby. Zároveň během této části jsme se mohli dozvědět mnoho informací o studiu informatiky a robotiky, o předmětech na FEL ČVUT a zároveň jejich pohled na ostatní univerzity, např. na Matfyz či FIT ČVUT. To nám určitě v budoucnu pomůže při výběru vysoké školy.

Celkově jsem velmi rád, že jsem se mohl tohoto workshopu účastnit. Vlastně bych byl mnohem raději, kdyby byl delší nebo rozdělený na několik dní, protože bych toho mohl stihnout mnohem více. Pokud se nabídne nějaká další příležitost účastnit se nějaké takové akce týkající se informatiky, určitě ji využiji.

Ondřej Sedláček 4.S

Za uměním až do srdce Prahy

20. 2. 2023

Ve středu 8. 2. 2023 se první a druhé ročníky vypravily za kulturou do Obecního domu. Díky dochvilnosti našich profesorů všechny třídy vstoupily dovnitř ještě před umrznutím a mohli jsme tak obdivovat krásu secesní výzdoby uvnitř budovy.

Nejdříve jsme si vyslechli zajímavé povídání o Antonínu Dvořákově a Richardu Straussovi, jejichž díla později zazněla. Představit se nám pak přišel i handicapovaný bezruký německý hornista Felix Klieser, který nám vyprávěl o svých hudebních začátcích a o tom, jak se na takový nástroj správně hraje.

V 10 hodin jsme se přesunuli do Smetanovy síně, kde už na nás čekal Symfonický orchestr hlavního města Prahy, FOK. V první polovině koncertu jsme vyslechli dvacet sedm Dvořákových variací a Straussův Koncert pro lesní roh. Klieser nás všechny okouznil svou hrou a na konci svého vystupu byl obdarován mohutným potleskem.

Po přestávce program pokračoval Sedmou symfonií A. Dvořáka. Skladba byla velmi napínavá, barvitá a v posluchači vyvolala spoustu emocí. Naplnění hudbou jsme se pak rozešli se svými třídami za dalšími kulturními zážitky. Celé dopoledne nám tedy příjemně zpestřilo všední dny a obohacující bylo nejen pro hudebníky.

Abychom se nasýtili i po stránce výtvarné, vydali jsme se pod vedením paní profesorky Krupové do Galerie Václava Špály na výstavu české malířky Dany Sahánkové. Shodou okolností se jedná o bývalou studentku našeho gymnázia.

Obrazy v každém vyvolávaly velmi rozdílné pocity. V jednom zmatek, v druhém zalíbení a v třetím hromadu otázek. Když jsme se po prohlídce snažili naše dojmy shrnout, padala nejčastěji slova jako pestrý, chlupatý či chaotický.

Domů jsme odcházeli s pocitem kulturního naplnění, kterého ten den rozhodně nebylo nedostatek.

Eva Čtyřoká a Karolína Brzezná, 4.S

Po koncertě měly všechny čtyři třídy návazný kulturní program:

Naučná procházka v srdci Prahy 1.A

Výlet za klasickou hudbou jsme zakončili zajímavou procházkou, která vedla přes významné stavby a místa v srdci Prahy. Od Obecního domu jsme zamířili přes Prašnou bránu a Karolinum na Staroměstské náměstí, kde jsme se zastavili u Mariánského sloupu. Poté, co jsme se posilnili v cukrárně, naše cesta pokračovala přes Klementinum a Karlův most až ke kostelu sv. Mikuláše na Malé Straně. Procházka byla poučná a nabyli jsme nové informace a poznatky.

Kateřina Jelínková, 1. A

2.A – procházka Prahou

Po koncertě FOK následovala kvapná procházka s paní profesorkou Šreinovou od Obecního domu přes Staroměstské náměstí až na Malou Stranu. Fotografie představuje 2.A při kratičkém zastavení na úprku starou Prahou. U Rónova Čtenáře v křesle.

Alexandr Duroň, 2.A

Jaká je zdatnost studentů GOP?

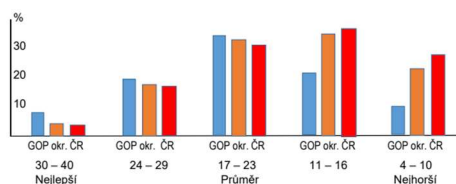
22. 2. 2023

Odpověď na otázku v titulku měly dát testy fyzické zdatnosti druhých ročníků středních škol, které se konaly na všech středních školách v České republice a zúčastnilo se jich více než 40 tisíc žáků, a to v disciplínách: leh-sed, shyby (chlapci) či výdrž ve shybu (dívky), skok daleký z místa a vytrvalostní člunkový běh. Na naší škole byli testováni žáci 2A a 4S. V následující tabulce je srovnání výkonů našich žáků s celorepublikovým průměrem:

Leh-sed Leh-sed	dívky GOP 36 chlapci GOP 38	dívky ČR 30 chlapci ČR 37
Výdrž ve shybu Shyb	dívky GOP 11 chlapci GOP 6	dívky ČR 9 chlapci ČR 5
Dálka z místa Dálka z místa	dívky GOP 170 chlapci GOP 225	dívky ČR 164 chlapci ČR 211
Člunkový běh Člunkový běh	dívky GOP 41 chlapci GOP 70	dívky ČR 29 chlapci ČR 49

Při porovnání výsledků žáků naší školy s celorepublikovým průměrem by se mohlo zdát, že naši studenti jsou na tom relativně dobře, v některých disciplínách dokonce velmi dobře, ale při podrobném prozkoumání výsledků to není tak jednoznačné. Podle metodiky vypracované Přírodovědeckou fakultou Karlovy Univerzity mohl každý žák v každé disciplíně dosáhnout bodové hodnoty 1 až 10 bodů, celkem tedy ve čtyřech disciplínách 4 až 40 bodů. Podle celkových výsledků byli žáci zařazeni do pěti kategorií, přičemž za výborný výsledek byla považována výsledná hodnota v rozmezí 30 – 40 bodů, za nejhorší 4 – 10 bodů. Do první kategorie se na GOP vešlo přibližně pouhých 8% dívek a 5% chlapců, naproti tomu v poslední kategorii 7% dívek a 12% chlapců. V tomto ohledu nemůžeme být s výsledky našich studentů

spokojeni a neměli bychom se nechat ukolébat skutečností, že celorepublikové výsledky jsou ještě podstatně horší, jak ukazuje náš graf.

Co nám tedy ukázalo testování fyzické zdatnosti? Spokojeni můžeme být jen částečně s tím, že naši studenti jsou na tom v průměru lépe než na jiných školách v České republice. Můžeme se domnívat, že je to způsobeno vhodnou polohou naší školy v přírodním prostředí mimo nejhustší městskou zástavbu a dobrými podmínkami pro výuku tělesné výchovy (hala, sportovní areál s fotbalovým hřištěm a atletickou dráhou, běžecké a cyklistické trasy v okolí školy) i pro mimoškolní sportovní aktivity. Na druhé straně, výsledky testů jasně ukázaly, že mnozí naši studenti na tom nejsou se svou fyzickou zdatností příliš dobře a měli by na své kondici zapracovat.

Luděk Sedlák

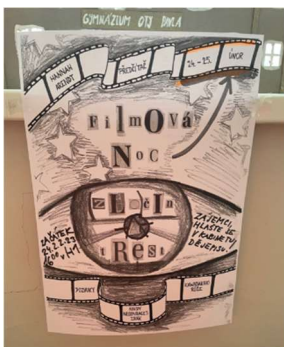
...a nezapomeňte si přenést boty!

1. 3. 2023

Banalita zla – termín, který od prvního použití Hannah Arendtovou při soudním procesu s Adolfem Eichmannem vyvolal obrovskou kontroverzi a její odsouzení širokou společností. Aktuálnost a stálá kontroverze kolem tématu se dá doložit horlivou debatou, která po zhlédnutí filmu Hannah Arendt následovala. Do ní a současně do filmové noci se zapojili nejen současní studenti napříč třídami s profesory různých předmětů, ale také bývalí studenti, kteří i díky současnému studiu vysoké školy měli obohacující postřehy a zajímavé komentáře. Vzhledem k zastoupení různých generací jsme mohli v konverzích pozorovat posuny v myšlení a názorech různých věkových skupin na tutéž skutečnost.

Téma zločinu a trestu nastolené v prvním filmu jsme neopustili. Naopak, doprovázelo nás celý páteční večer a sobotní dopoledne. (Jelikož filmy této filmové noci byly, oproti předešlé, vybírány nikoli podle země produkce, nýbrž právě podle tématu.) I přesto, že jeden z vybraných filmů se jmenoval „Nikdy neodvracej zrak“, bylo velmi těžké tuto radu následovat. Na první pohled velmi tíživá a závažná témata se profesorům Bořkovcovi a Cieslarovi podařilo proložit filmy, které nás nenechaly na sklonku noci v slzách, nýbrž nám ukázaly, že existuje naděje, ač není zřetelná a dobře uchopitelná. Takže jsme nemuseli jít spát v otřeseném stavu.

Téměř všechna díla, především ale filmy „Dozvuky“, „Předčítač“ a „Kawasakiho růže“, se dotkla tématu viny a jejího přenosu na další generace. Jsou synové zodpovědní za zločiny svých otců? Je minulost překážkou budoucnosti? Někdy po filmu následovala rozprava, někdy slzy a někdy jen velmi dlouhé ticho...

Navzdory tomu, že pár z nás odcházelo domů bez bundy a pouze v papučích, jelikož si už skoro tradičně zapoměli věci přenést z hlavní budovy do pavilonu, jsme společně prožili příjemný večer, kde se vedle přivalu skvělých filmů našel také prostor pro hlubší poznání studentů napříč třídami.

Ema Slavičková, 6.S

Seznam SEZNAMU

2. 4. 2023

Seznam služeb společnosti Seznam.cz se od jejího založení v r. 1996 značně rozrostl. A o tom se mohli žáci Semináře z programování přesvědčit v pondělí 27. března 2023 při návštěvě jedné z poboček této společnosti na Andělu. Slečna Petra Jalovecká nás nejen provedla po moderně zařízené budově, ale hlavně nám společnost Seznam.cz a její služby v kostce představila. A také pro nás pozvala kolegy z různých divízi, kteří se na chvíli věnovali místo své práce nám, studentům. Ještě jednou díky!

A tak jsme se dozvěděli, jak probíhá vyhledávání na stránkách Seznam.cz, jak se pomocí hashovacích funkcí spravují přílohy mailů nebo jaké programovací jazyky programátoři Seznamu používají. Dozvěděli jsme se také jednu novinku, o které se ještě ale nesmí mluvit! Nechte se překvapit, s jakou novou službou Seznam.cz již brzy přijde!

Šárka Blažičková

Na exkurzi jsme se dozvěděli spoustu zajímavých věcí. Nejvíce mě zaujalo, že Seznam.cz patří mezi hrstku internetových vyhledávačů ve světě, které jsou schopny konkurovat Googlu ve svých zemích.

Alžběta Čejková

Osobně se mi strašně líbily prostory kanceláří a přístup zaměstnanců k nám studentům, byli příjemní a odpověděli nám na všechny naše dotazy:). Dozvěděl jsem se plno věcí a zjistil jsem, že Seznam je mnohem větší společnost, než jsem si myslel.

Duong NguyenDangNgoc

Studenti studentům aneb Nejsem robot

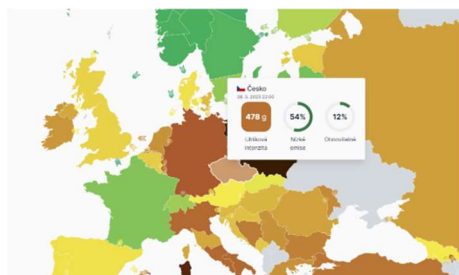
2. 4. 2023

Není časté, aby nás kromě učitelů učil někdo jiný. Proto jsme se těšili 8. března (pro 4.A) a 9. března (pro 6.S) na přednášku „Technologická gramotnost“. Jen o něco málo starší studenti a fandové do nových technologií Kristýna Filipová a Tomáš Prášek nám přijeli předat nové poznatky nebo informace, které je osobně zajímají: o elektromobilitě, umělé inteligenci, 5G sítích, IoT a kyberbezpečnosti.

Takže už víme, jak se rozšiřuje síť dobíjecích míst pro elektromobily v České republice, jaké problémy jsou s využitím vodíku, jaký má dopad na klima využívání různých zdrojů energií v naší zemi a co nás čeká s energiemi v blízké budoucnosti. Překvapivé bylo zjištění, k čemu že je to klikání na semaforey a značky, když chceme dokázat, že nejsme roboti! A trocha opakování o tom, na co si dát pozor při používání internetových služeb, se vždycky hodí. A další a další informace a zajímavosti, které se jen těžko vešly do 90 minut.

Klobouk dolů před každým, kdo má touhu předávat dál a nebojí se jít do toho!

Šárka Blažičková

11. ročník Photocontest aneb Slavnost mladé fotografie

4. 4. 2023

Na Den učitelů 28. 3. 2023 jsme si nadělili (spolu se studenty) dárek v podobě vernisáže výstavy 11. ročníku soutěže v digitální fotografii PTOTOCONTEST.

Každoročně se totiž v historickém Velkém sále Novoměstské radnice setkávají vítězové, finalisté a jejich učitelé či rodiče, aby s pořadateli soutěže prožili „svátek mladé fotografie“. Letošním slavnostním programem nás provázel Šimon Pučelík (2.S), o hudební zpestření se zasloužili Eva Čtyřoká (4.S) a Ondřej Voplakal (3.S).

Letošního ročníku se účastnilo 464 studentů ze 62 škol celé České republiky. Studenti posílali fotografie do 3 tematických kategorií: Mosty, Práce, Symetrie a asymetrie. Odborná porota ohodnotila 1523 soutěžních fotografií (480 ZŠ a 1043 SŠ) a pracovala v tomto složení: Ivan Látal, Jan Neubert, Ivan Bárta, Adolf Zika, Pavlína Krupová a Zdeňka Veselá.

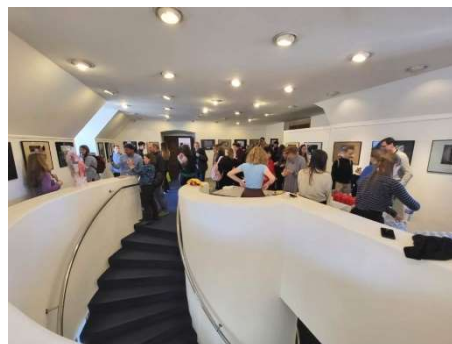
Vítěznou školou se stala SŠ oděvní a služeb z Vizovic a absolutní vítěžkou Kristýna Novotná z Integrované SŠ Mělník. Velké díky patří všem organizátorům či podporovatelům soutěže. Chtěla bych tímto zvláště poděkovat studentům 4.S, kterým vdčíme za celou technickou

přípravu, instalaci i pomoc při vernisáži.

Výstava nejlepších fotografií 11. ročníku soutěže PHOTOCONTEST se koná od 29. března do 13. 4. 2023 denně (kromě pondělí) od 10 do 18 hod., Novoměstská radnice, Karlovo nám. 1/23, Praha 2.

Celkové výsledky letošního ročníku naleznete v **TISKOVÉ ZPRÁVĚ** a fotografie si můžete prohlédnout v **GALERII VÍTEŽNÝCH FOTOGRAFIÍ** na stránkách Photobase.

Pavλίna Krupová

Alpy s CK byly OK!

17. 4. 2023

Sportovní Lyžařský kurz 2.S a 2.A do Kitzbühel Areny (28. 3. – 1. 4. 2023)

Úterní ráno, krásný to den, ptáci zpívali, sluníčko svítilo a všech 44 žáků ze dvou tříd Gymnázia Oty Pavla nemohlo dospat, jak se těšili na čtyřdenní lyžařský výcvik v Rakousku. Po zdlouhavém dopoledním vyučování jsme se úspěšně nalodili na palubu autobusu CK OK, a když řidič šlápl na pedál, Pepa zjišťuje, že nemá vedle sebe svou spolusedící z 2.A. Takže jak pan profesor Dostál předvídal, odjezd se neobešel bez zádrhelu. Avšak během pár minut se na tento incident zapomnělo a za doprovodu skvělé hudby od našich diskžokejů ze zadní pětky jsme úspěšně dorazili do malebné vesničky Stuhlfelden. Cíli rozlámaní z autobusu jsme se ubytovali a spěchali na slibovaný dáreček – vídeňský páreček. Když jeden nejmenovaný žák 2.A zjistil, že zapomněl doma ložní prádlo, neměl obavy, jelikož mu bylo za mrzký peníz s ochotou vypůjčeno.

Během našeho zájezdu jsme vystřídali dvě části lyžařského střediska Kitzski, a to konkrétně Resterkogel a Pengelstein, kam jsme se dostali z protějšího vrcholku Wurzhöhe famózní lanovkou pro třicet lidí, která vede přes krásné údolí. Avšak naše nadšení z rakouských hor opadlo hned, co jsme po první jízdě na lyžích skončili promočení až na kost. I když nám počasí moc nepřálo, kvůli husté mlze jsme dokonce neviděli ani na naše kamarády, sluníčko se na nás čas od času usmálo a aspoň na chvíli nám vysušilo mokrou výbavu. Naštěstí nám toto nepříznivé počasí vynahradil poslední den, kdy někteří z nás s radostí vytáhli sluneční brýle a všichni jsme se mezi jízdami slunili na sedačkách lanovky.

Lyžování jsme si všichni vychutnávali na maximum, avšak ani to se neobešlo beze srandy, jelikož některá individua se raději kutálí po svahu než lyžují, nebo dokonce padají z lanovek. Každé poledne jsme zakotvili v restauracích na vrcholcích svahů. S krásnými výhledy na okolní krajinu jsme si vychutnávali „pommes frites“, jediné jídlo, které jsme si mohli, jakožto studenti, dovolit.

Samozřejmě, aby se neřeklo, večery jsme si náramně užili. Po dlouhém, trochu únavném dni na lyžích jsme o celý večer řádně dodržovali pitný režim a užívali si chvíle volna s kamarády.

Natalie Karásková, Amálie Peláková 2. A

Studentské projektové fórum – umění prezentovat

18. 4. 2023

Studentské projektové fórum na Zatlance je zavedená a užitečná akce, které jsme se s našimi studenty už několikrát účastnili. Letos se fórum konalo 29. 3. a v Humanitní sekci za naši školu vystoupila Ester Horálková se svým projektem Interpretace tvorbou. Ester zkoumala

možnosti zpracování četby jinak, než je to běžné. Vytvářela vlastní literární texty, které byly přečteným inspirovány. Svůj nápad dokázala suverénně prezentovat a čelit i „šťouravým“ otázkám poroty, ve které letos zasedli: Hana Matoušů (EDUin), Tomáš Feřtek (dramaturg, publicista a scénárista) a Jan Hron (ÚSTR).

Mezi další zajímavé projekty patřilo Představení zajímavých knih staršími studenty mladším (Gymnázium Ch. Dopplera, Praha), Po stopách nymburských zmizelých aneb Stolpestein (Gymnázium Bohumila Hrabala, Nymburk), Témata západoněmeckého feministického tisku v 70. letech 20. století (Gymnázium Na Zatlance, Praha) nebo Fast Fashion (Gymnázium Evolution s. r. o., Praha).

Myslím, že pro prezentující bylo přínosem slyšet jak kritiku, tak podporu od odborné poroty. Na základě věcných poznámek, vztahujících se jak k podstatným věcem (výstižně formulovat, co chci vlastně říci) i k drobnostem (které často v hodnocení přehlízíme – hlasitost, neverbální komunikace, přešlapování, mimovolné pohyby, oblečení apod., ale které mají zásadní vliv, jestli si nás prezentující během prvních deseti sekund získá) mají totiž studenti možnost při další podobné příležitosti toto všechno vycytat.

Pavčina Krupová

Čím dále větší důraz je kladen na umění prezentovat. Už děti na prvním stupni základní školy si zkoušejí přednášet referáty před zbytkem třídy. Postupně se děti učí vytvářet prezentace a jejich přednesy se vylepšují... Avšak vždy tyto pokusy zůstávají na půdě školy. Většinou probíhají v rámci dané třídy, kde prezentujícího všichni znají a vědí, co od něj mohou očekávat. Co když se ale octnete na místě, kde jste nikdy nebyli, před lidmi, které neznáte, a máte představovat něco, o čem publikum nikdy neslyšelo?

Přesně tyto podmínky poskytuje Studentské projektové fórum Zatlanka. Účinkující jsou rozděleni do dvou sekcí – humanitní a přírodovědné. Každý se ve své sekci snaží během 15 min. představit nějaký projekt, do kterého byl v posledním roce zapojen. Následuje 15 min., během kterých se odborná porota doptává na to, co jí není jasné či co nepostřehla, a projekt, především však samotný výstup, hodnotí.

Pro nás všechny zúčastněné bylo asi nejtěžší představit svůj projekt už zezáčátku tak, aby bylo všem (i porotě, která není ze školství, a je proto méně chápavá k tomu, co na školách může probíhat) hned jasné, o co přesně se jedná. Vytýkáno bylo často také to, že prezentující říkali i body, které měli napsané na prezentaci. Myslím si, že je toto způsobeno školským

prostředím, ve kterém jsme zvyklí prezentovat. Prostředím, ve kterém nikdy není 120% pozornost, kterou projevila porota, a kde asi nikdo nezvládá poslouchat i si číst vše, co je promítáno (obzvláště má-li si psát zápisky). A to pro mě bylo asi i nejzajímavější – vidět, jaké představy o prezentacích mají ti, kteří už se školou nemají nic společného.

Ester Horálková, 6.S

Projasněné umění doby temna

18. 4. 2023

Dne 31. 3. jsme navštívili výstavu středověkého umění v Anežském klášteře. Absolvovali jsme zde komentovanou prohlídku, jejímž cílem bylo seznámit nás s myšlenkami stojícími za uměleckými díly a jejich pojetím, ne nutně s veškerými letopočty točícími se kolem umění této části dějin. Během prohlídky, která byla nabitá řadou zajímavých informací jsme pochopili, že i středověké umění je fascinující. Ačkoli by se na první pohled mohlo zdát, že jde o nepěkné karikatury z dílen „neschopných“ začátečníků, které porušují pravidla perspektivy a vůbec nepůsobí realisticky, opak je pravdou. Tento vizuál byl částečně záměrnou stylizací. Středověké umění tedy vůbec není projevem kulturního úpadku. Středověké umění s námi naopak komunikuje velmi sofistikovanou, promyšlenou a význačnou symbolikou, kterou bychom mohli u jednotlivých obrazů analyzovat celé hodiny.

Fascinující však není jenom promyšlenost těchto děl, ale i vynalézavost, s jakou umělci řešili různé technické problémy. Během prohlídky nám paní průvodkyně ukázala řadu jimi užívaných technických vychytávek jako například: dřevěné kolíky, kterými k sobě připevňovali jednotlivé části soch, či „raznice“, pomocí nichž na pozadí svých děl mohli tisknout trojrozměrný reliéf. Nutné je rovněž zmínit, že středověcí umělci se obešli bez řady současných vychytávek, které dnešní umělci běžně využívají ke zdokonalení svých výtvorů.

Tato výstava tak, alespoň mě osobně, donutila přehodnotit své vnímání středověku jako doby temna, jelikož umění v této době vzniknuvší nám ukazuje, že středověký člověk byl sice zbožný, ale přemýšlel a tvořil s pomocí svého vlastního vnímání světa, svébytného uměleckého vkusu i nemalé dávky znalostí.

Tereza Korčerková 4.S

Mezinárodní matematická soutěž Náboj

10. 5. 2023

V pátek 21. 4. 2023 se dva pětičlenné týmy vydaly zabojet na matematickou soutěž Náboj. V minulých letech se soutěž z důvodu covidové pandemie konala pouze online a až letos bylo opět možné ji absolvovat v Top Hotelu Chodov. Soutěž je rozdělena do dvou kategorií, senioři a junioři. V seniorské kategorii naši školu reprezentovali Soukupová Olga (4.A), Švehlíková Kateřina (5.S), Valentová Sabina (5.S), Vrabcová Hana (4.A) a Zámečník Ondřej (5.S). Za juniory bojovali Bauerová Eliška (2.A), Jirotková Linda (2.A), Procházková Kristýna (2.A), Loskot Oleksandr (3.S) a Vycudilík Vít (1.A).

Už od samotného příchodu jsme byli podrobni mnoha matematickým úlohám, které se samotnou soutěží nijak nespojujely, ale mohli jsme si na nich procvičit své mozky. Přesně na čas nás v sále přivítali hlavní představitelé matematické soutěže a před námi byly dvě hodiny řešení těch nejzajímavějších a často zdánlivě neřešitelných matematických úloh. K ruce jsme každý měli pouze propisku, papír a čtyři přátele sedící okolo. Vyřešit úlohu mnohdy nebyla ta nejtěžší část k získání bodů a k postupu v žebříčku, kdežto spočítat triviální příklad a odnést úlohu ke kontrole ke správnému stanovišti už ano. Po dvou hodinách ustavičného přemýšlení byla soutěž ukončena a nás čekalo vyhlášení. Před ním nám ale bylo ještě představeno řešení té nejsložitější úlohy tohoto ročníku, ke kterému, jak sám autor zmínil, je potřeba trochu kouzla.

I když jsme se nedostali na výherní místa, myslím, že jsme si soutěž užili, něco nového se dozvěděli a příští rok se soutěže rádi zúčastníme se stejným nadšením znovu.

Kateřina Švehlíková, 5.S

Juniorský maraton 2023

10. 5. 2023

V úterý 25. 4. 2023 vyrazil náš běžecký team na pražské kolo juniorského maratonu v obsazení: Filip Nemšovský, Matyáš Urban, Lucie Janoušková, Oleksandr Loskot, Claudia Aldrovandi, Jan Růžička, Amélie Klajmonová, Josef Kučera, Lukáš Michálek a Ondřejem Valterem na posledním úseku. Závod se konal v pražské Stromovce na 1050 m dlouhém okruhu a každý závodník tak běžel čtyři kola, tedy 4200 m. Dohromady pak každá štafeta uběhla celých 42 km.

Hned po startu závodu se naše štafeta držela v čele a po prvním úseku byla dokonce s pohodlným náskokem na prvním místě. Náskok se během dalších dvou úseků ještě zvětšoval.

Od čtvrtého úseku jsme se začali pomalu propadat. I přes stahování ztráty na posledním úseku ale naše štafeta nakonec doběhla na šestém místě. Podala proto žádost o divokou kartu na celorepublikové kolo, kam postupovaly jen první tři štafety. Nyní náš tým čeká na rozhodnutí rozhodčích, zda byl jejich čas dostatečně dobrý na postup do celorepublikového finále.

Ondřej Valter, 6.S

3.S ve stopách Karla IV. aneb den na Karlštejně

18. 5. 2023

Dne 3. 5. 2023 jsme vyrazili s paní profesorkou Krupovou a panem profesorem Cieslarem na Karlštejn. Pan profesor Dostál nám nezapomněl připomenout, že se ulevjáme, my jsme ale prahli po poznání. Na Karlštejn jsme dorazili hned ráno, pro jistotu ještě před otevírací dobou. Nejdříve nás čekala prohlídka. Postupně jsme procházeli jednotlivými částmi Karlštejna, nakonec jsme se dostali až do nebeské sféry, do kaple sv. Kříže. Na prohlídce jsme mohli vidět 129 obrazů Mistra Theodorika, Karlštejnskou apokalypsu i obrazy Karlštejna v průběhu let. Po prohlídce jsme prezentovali naše příspěvky k době Karla IV. a připravené sonety na našeho Otce vlasti. Kolektivní práci si můžete přečíst níže.

Naše dobrodružství tímto však neskončilo, ještě nás čekal sprint na vlak, který měl stejně nakonec zpoždění. Návratem do Radotína jsme naši exkurzi zakončili.

Stela Trnobranská, Beata Chlebová, Anna Rašková, Anna Kubíčková 3.S

Karel IV. (kolektivní práce 3.S)

Karel IV., Otec vlasti,
v životě měl mnohé strasti.
V dětství žil na Křivoklátě,
ne ve zlatě, ale v blátě.

Z Francie se do Čech vrátil,
milou matku ale ztratil.
Jeho otec nestaral se o svou zem,
Karel musel rychle pomoci všem.

Nechal toho vystavět
víc než kdejaký člověk,
vzdělance k nám zval.

Školy, hrady, kostely,
neflákal se v posteli.
Byl to moudrý král.

Němečtí studenti v Praze

31. 5. 2023

Od pondělí 22. 5. 2023 do pátku 26. 5. 2023 nás navštívili studenti z naší partnerské školy Magnus-Gottfried-Lichtwer-Gymnasium ve Wurzeniu. V pondělí přijeli k nám do Radotína a po prohlídce školy se ubytovali ve sportovní hale. Nadšení prvního dne nepokazila ani pokuta, kterou skupina hned při první cestě vlakem obdržela.

Druhý den ráno už čekali na nádraží studenti 2.A a 4.S, kteří pro německé studenty měli připravený plán. Podnikli s nimi celodenní výlet na hrad Karlštejn. Výlet proběhl hladce, až na hodinové zdržení ve vlaku, způsobené výpadkem elektrického proudu.

Ve středu dopoledne měli němečtí studenti možnost navštívit výuku na našem gymnáziu. Každý z nich se podíval do dvou hodin vyučování, kde je provázeli studenti semináře z německého jazyka třetího ročníku. Žáci třetích ročníků je poté i odpoledne provázeli po Praze v okolí Pražského hradu. Po prohlídce Starého královského paláce studenti z Německa navštívili představení „Rusalka“ ve Státní opeře.

Další den na německé studenty čekalo klání ve fotbale se studenty 3.A, ve kterém naši studenti zvítězili v poměru 6:5. Dívčí utkání ve frisbee se bohužel neobešlo bez úrazu a jedna z německých studentek si jako památku na Českou republiku odvezla domů berle. Po zápasech jeli studenti 3.A a 5.S naši německou návštěvu doprovodit na Petřín, kde měl proběhnout společný piknik. Po vyjížděce lanovkou na vrchol měli studenti možnost vylézt na rozhlednu a pokochat se pohledem na naše krásné hlavní město. Studenti 5.S poté vedli výpravu na místo, které bylo pro náš piknik ideální. Bohužel pro naše německé kamarády bylo následování skupiny složité a po dorážení na místo jsme zjistili, že z německé skupiny se

asi polovina v Petřínských sádkách ztratila. Naštěstí se díky dobré komunikaci německého učitele s jeho žáky podařilo i zbytku najít místo, kde jsme se rozhodli rozmístit deky na piknik. A všichni jsme poté byli schopni si tento slunný den na Petříně užít. Po společně stráveném odpoledni se studenti našeho gymnázia se studenty z Německa rozloučili a Němci se vydali zpět do svého ubytování.

V pátek se třídy 5.S a 3.S přišli s německou výpravou rozloučit a udělat společné foto k potvrzení dobrých vztahů obou škol. Doufejme, že zpáteční cesta do Německa proběhla bez dalších komplikací a že naši přátelé budou na tuto návštěvu vzpomínat jen v dobrém. Auf Wiedersehen!

Jan Matoušek, Jan Kraus 5.S

Soustředění v Hrachově na konci května 2023

31. 5. 2023

Spíše náhodou – stačilo se přehlédnout v čísle popisném – jsme se ocitli na překrásném místě, v blízkosti říčky Brziny obklopeni borovými lesy, voňavými (až moc) loukami a zpěvem ptactva. Brzy po příjezdu v pátek v poledne v rozsáhlém areálu úplně sami. Rekreační středisko je umístěno v krásném kraji Povltaví, vůkol prakticky nikde nic, kousek dál se nachází třeba Kamýk nad Vltavou. Ubytování je možné v pěkně zařízených bungalovech, celkem komfortních, tam spala děvčata, či ve srubech – poněkud skromněji – tam spali mužové. A zkušebnu jsme měli až nahoře, na samotě u lesa, nebo spíš v lese. Nad námi jen borovice a pod nohama smolnička obecná. K tomu nádherné počasí, slunce jas.

Z Prahy nás přibýlo na místo samé 23, konkrétně sedm skvělých sopránů, sedm vynikajících altů, tři hrdinní tenoři a pět mužných basů. Pánové hned po příjezdu ochotně vydřeli varhany do nejvýše položeného srubu,

připravili zkušebnu. Děvčata odpočívala po příjemné vycházce od autobusu. A pak už probíhalo soustředění sboru podle obvyklého scénáře, i když, přece jenom, trochu jinak, konkrétně ve větší pohodě než obvykle. A proč?

Protože jsme měli těsně po vystoupení, Columbella pěla den před odjezdem při předávání maturitních vysvědčení. Neskromně podotýkám, že velmi pěkně. Velký samostatný koncert do konce školního roku neplánujeme, takže jsem nemusela protentokrát zkoušení tolik hrotit. Stihli jsme se dokonce i vydat na příjemnou procházku do blízkého okolí. V pátek večer se sedělo u táboráku, zpívalo, hrálo. V sobotu přijela tradiční návštěva, tentokrát sice velmi komorní, zato s množstvím kytar. Nakonec v sobotu hrálo po večeři pět kytar, u kterých se točilo snad osm kytaristů a kytaristek, zpívalo se, všechno vícehlasně a se slušnou intonací. Prováděl a opakoval se i sborový repertoár. Ještě se mi za celou dobu, co sbor vedu, nestalo, abych ještě v pozdních nočních hodinách dirigovala sbor, který se držel tóniny jako klíště. Který zpíval tak, že moje ucho neurazila ani důkazní nahrávka. Na zkouškách jsme pracovali na několika velmi těžkých Ježcích, doladili pár spirituálů, leccos zopakovali a leccos rozpracovali. Je to dobré, na závěrečné předprázdninové zpívání na schodech GOPu budeme mít z čeho vybírat.

K tomu všemu příjemný a ochotný personál, slušná kuchyně a to nádherné končící jaro koldokol. Věřím, že všem zúčastněným přineslo soustředění sboru na novém místě minimálně tolik radosti jako mně.

Michaela Šreinová

Předávání maturitních vysvědčení v aule radotínské základky 2023 očima třídní 4.A a sbormistryně Columbely v jednom

5. 6. 2023

Letošní předávání se neslo v trochu jiném duchu než obvykle a rozhodně nemohu být coby velmi zainteresovaná osoba úplně objektivní. Nicméně některé věci platí...

Celá akce začala tím, že nezačala, tedy rozhodně ne podle plánu. Vlak s mnoha absolventy a jejich rodiči měl zpoždění, takže zpočátku se čekalo. Nikoho nepřekvapilo, že mezi pozdě přišedšími byl

nejmenovaný student 4.A, který chodí pozdě všude a vždy. Tento jeho zlovyk se mi nepodařilo potlačit ani během celých čtyř let. Dokázal chodit pozdě i on-line.

Slavnostní předávání moderoval – velmi zdařile – velmi mladý student Šimon Pučelík (2.S). Nejprve zodpovědně domlouval a organizoval, pak elegantně vítal, uváděl, četl jména absolventů... Je radost s ním spolupracovat. Na pódiu se ve svižném tempu střídali řečníci, jejichž výstupy doplňovala Columbella, dirigovaná lehce pohnutou třídou. Hudební vsuvky byly jakž takž zdařilé a měly vzestupnou kvalitu. Takže nejhůř dopadla první osvobozená píseň Život je jen náhoda a nejlépe ty dvě lidovky na konci, Což se mně má milá a Sedlák. Ne ten pan profesor, nýbrž takový jeden sedlák obyčejný, až obecný, co jede se zrním do mlejna.

Na akci zazněly tři projevy, jeden dost podrobně shrnující šestileté i čtyřleté studium, jeho průběh a některé významné události ze života obou tříd z úst třídního profesora Tomáše Dostála, další pak velmi pěkný, moudrý a silně emotivní projev pana zástupce Pavla Novotného. Použil krásné podobenství o otci a synovi na kole. Jak a kdy si vymění pozice a jak důležité je umět říct to šup šup laskavě. Dojal mě. Poslední krátkou – aspoň doufám – řeč

jsem pronesla já. Na tomto místě bohužel nemohu doplnit nic moc k jejímu obsahu, neboť si to prostě nepamatuji. Jen velmi mlhavě si vzpomínám, že jsem mluvila o cestičkách studentům vyšlapávaných, z jedné strany rodiči a z druhé strany kantory. Všichni absolventi bravurně zvládli vyšplhat po strmých schůdkách na podium a podepsat protokol o maturitní zkoušce. Všechno v klidu, s elegancí a úsměvem.

Následovaly milé osobní rozhovory, děkování, květiny, dárečky, další stisky rukou a úsměvy. Úsměvy na všech na stranách, v obou třídách. Tu a tam i lehké dojetí. Snad smím říct, že se akce vydařila. A mně bude po té mé bandě mizerné smutno. Co se dá dělat. Tak to prostě chodí.

Michaela Šreinová

Setkání absolventů radotínského gymnázia po 65 letech od maturity.

5. 6. 2023

Dne 5. 6. 2023 jsme s radostí přivítali absolventy radotínského gymnázia, kteří právě v tento den pře 65 lety zahajovali své maturitní zkoušky.

Preventivní programy na GOPu

7. 6. 2023

Ve druhé polovině dubna proběhly preventivní programy ve třídách 1.A, 1.S a 2.S. Jedná se o dlouhodobý návazný projekt, který má za cíl podpořit pozitivní životní hodnoty a postoje studentů a jejich zdravý životní styl. Program pro 1.A a 1.S byl zaměřen na prevenci šikany a posilování pozitivních vztahů v třídním kolektivu. Program ve 2.S byl zaměřen na prevenci rasismu a xenofobie, podporu tolerance a posilování pozitivních hodnot.

Zde jsou krátké zprávy z pohledu studentů:

13. dubna se naše třída účastnila programu primární prevence, ale protože se ten den zároveň konalo první kolo přijímacích zkoušek na naše krásné gymnázium, tak na nás nevybylo místo ve třídě. Proto jsme místo toho zašli do nedalekého areálu Koruny. Program se skládal zejména z aktivit soustředěných na vyjadřování a spolupráci, obsluha kavárny nás dokonce provedla po jejich krásném areálu.

Do Koruny jsme vyrazili od gymnázia kolem půl desáté, takže si někteří z nás mohli výjimečně přispát. Program samotný pak začal jednoduchou hrou, při které si každý vybral obrázek, který nějak vystihuje jeho dosavadní pocity z čerstvě započatého dne a následovaly další aktivity – například hra zvaná „den a noc“, při které se hráči měli umístit podle toho, který ze zadaných protikladů je vystihuje lépe, aktivita při které jsme hodnotili všemožné zvyky od chození do kostela po ježdění MHD, krátká skupinová práce zaměřená na spolupráci, a dokonce i obsáhlá diskuze na téma odmítání, završená krátkými, zábavnými scénkami na toto téma. Nakonec nás zpátky do školy odvedl pan profesor Bořkovec.

Zkrátka a dobře si troufám říct, že prevence pro nás byla nejen přínosnou, ale i poměrně zábavnou náhradou za běžnou a pro tentokrát bohužel nedostupnou výuku.

Patrik Onoda a Richard Žáček, 1.S

18. dubna ráno jsme se se třídou a paní profesorkou Chamrovou sešli před Kulturním komunitním centrem Koruna. Sešli jsme se tam kvůli preventivnímu programu, který nás čekal. Popravdě nikdo neměl moc vysoká očekávání, protože už jsme něco podobného zažili dvakrát.

A tak jsme se tedy posadili do kruhu v místnosti, která dost připomínala sklep, a pomocí dixit kartiček jsme se představili a řekli něco málo o sobě. Poté pokračovaly různé aktivity, všechny se svým způsobem týkaly rozdílů a také ještě dalšího stmelení kolektivu (u čehož jsme si mysleli, že už to snad ani není potřeba). Mezi tím vším jsme ale i probrali jedno těžší téma – psychické zdraví a vliv školy na něj. Nebudeme lhát, asi na všech, kteří tam v kolečku seděli, bylo vidět, jak pociťují problémy ostatních a přemýšlí o těch svých. Po tomto rozhovoru tam panovala trochu neveselá atmosféra, ale ta se po chvíli zlepšila další aktivitou.

Nakonec jsme si program podle mého užili, a i když jsme nevěřili, že se může náš kolektiv nějak zlepšit, stalo se to! Jen škoda, že nás bylo tak málo...

Emílie Loučková, 2.S

Nedlouho po proběhnutí programů jsme udělali ve třídách dotazníkové šetření, abychom zjistili názory studentů na dané programy. Ohlasy byly víceméně pozitivní, hlavním přínosem bylo dle studentů poznávání spolužáků, vylepšování vztahů, komunikace a spolupráce ve třídě. Ve 2.S si velmi cenili otevření „skrytých“ témat, např. stres a celkově vliv školy na jejich životy.

V souvislosti s dalšími preventivními programy by studenti 1.A a 1.S rádi otevřeli témata typu odlišnosti a rasismus, dospívání, šikana či drogy a jiné návykové látky. Ve 2.S by studenti rádi otevřeli témata typu zdraví a psychika, vztahy, rodina, přátelství a další aktuální témata (některá by mohla být rovnou začleněná do výuky v jiných předmětech).

Martina Chamrová

Sportovní vodácký kurz 5.S (Sázava, 29. 5. – 2. 6. 2023)

13. 6. 2023

V pondělních ranních hodinách jsme se se třídou sešli na hlavním nádraží a společně se vydali vlakem do Lededka. Tam nás již očekával všesportovní instruktor Kemo, který se měl po čas plavby stát naším andělem strážným. Ještě to odpoledne jsme pod Kemovým vedením zvládli rychlokurz na klidné vodě a druhý den zrána byli připraveni vyrazit do naší první cílové stanice – města Sázavy.

Začátky byly pro některé z nás, kteří jsme byli na vodě poprvé, poněkud krušné a před prvním jezem dokonce stresující. Všechny situace, při kterých hrozilo cvaknutí, však díky svým ocelovým bicákům a nespočetným zkušenostem Kemo zachránil. Vždy si hrdinně stoupl přímo do jezu a projíždějící vodáky vlastníma rukama sesouval dolů. První den tak proběhl v klidu a pohodě a večer nás čekala ještě o něco větší pohoda u táboráku, kde jsme díky perfektnímu počasí vydrželi nebývale dlouho.

Následující dva dny plavby se nesly v podobném duchu. Úseky ze Sázavy do Zlenice a poté do Týnce jsou klidné, s krásnou přírodou kolem. Slunce pálilo, v týmu panovala dobrá nálada, Kemo nad námi držel ochrannou ruku a vše probíhalo bez problémů. V Týnci na nás dokonce čekalo milé překvapení v podobě paní profesorky Mlynářové s vodním melounem v jedné ruce a kytarou v druhé. Zvuk kytary linoucí se zpod rukou našeho pana profesora v každém z nás probudil muzikanta, a tak jsme zpívali až dlouho do noci.

Na poslední úsek naší plavby jsme sice už byli vybaveni mnoha zkušenostmi z předchozích dní, avšak jednalo se o úsek ze všech nejnáročnější. Tak se stalo, že nás ani Kemovy schopnosti nezachránily a dvě lodě málem skončily na dně Sázavy. Dobrou zprávou je, že všichni přežili, společnými silami se nám podařilo ztroskotané kánoe vylovit, a nakonec jsme se všichni ve zdraví dostali do naší cílové destinace – do Pikovic. Tam jsme se s lítostí rozloučili s Kemem a vydali se na nedaleké nádraží, odkud nám jel vlak směr Praha.

Anna Marešová, studentka 5.S

FESTIVAL STUDENTSKÝCH FILMŮ ANEB KOLIK FILMŮ ZHLÉDNEŠ, TOLIKRÁT JSI ČLOVĚKEM

20. 6. 2023

Kvapně vybíhá z vlaku, ignoruje existenci červené barvy na semaforu, vyloví klíče ze dna batohu a na poslední chvíli doběhne do školy. Tam už na ni čeká jiná postava, která zuřivě hledá jistou knihu. Společnými silami ji najdou, popadnou ji a uhánějí dál. Jedna postava cestou zakleje a vyzuje se z lodiček ke spěchu zcela nevhodných. Přes všechny nástrahy nakonec oba zdárně dorazí na místo činu. Avšak – bez knihy!

Tím místem činu je radotínská aula a aktéry tohoto filmu byli paní profesorka Krupová a pan profesor Bořkovec. Jejich snímkem letošní filmový festival ve středu odpoledne 14. 6. 2023 začal, a přestože byl prý natočen narychlo a jen jako náhrada za delší film, který byl původně v plánu, všem přítomným svou jednoduchostí a vtípem vykouznil úsměv na tváři.

Po tomto úvodním vstupu už se chopili slova a mikrofonu moderátoři akce, Tereza Korčeková a Matyáš Urban ze třídy 4.S.

Poté, co nám filmy jaksepatří představili, na nás čekalo samotné promítání vybraných studentských prací.

Viděli jsme snímek skupiny dívek z 1.S, který vtipně zpracovával pohádku O perníkové chaloupce. Na filmové přehlídce nechyběl ani film 2.S zachycující půvabný příběh Forresta Gumpa nebo film Divá Božena Němcová týmu ze 4.S, který propojoval příběh nejvydávanější české spisovatelky s její povídkovou postavou Divou Bárou. Proslulá věta „Děvčino nešťastná, tys ho otrávil?“ zazněla ve filmu Maryša z 3.A a neobvyklé setkání s Karlem Čapkem nám zprostředkoval film Pád rodu Votických třídy 5.S. Díky divoké kartě se na filmový festival dostal i snímek Romulína a Julie skupiny z 1.A, který pojal moderně a netradičně Shakespearovo drama, a snímek Kubula a Kuba Kubikula družstva z 3.A, který nás zavedl na nedalekou Zbraslav za příběhy Vladislava Vančury.

Další neméně kvalitní promítané filmy měli společného jmenovatele – letošní mladí filmaři pro své snímky v hojné míře hledali inspiraci v syrových dílech Edgara Allana Poea, a tak jsme měli možnost zhlédnout (nejen!) kostýmově zdařilý film Vraždy v ulici Morque družstva z 3.S pojednávající o zdánlivě neobjasnitelných mordech, mrazivého Černého kocoura třídy 1.A, který velice přesvědčivě vyprávěl příběh o zešílení a efektní Sud vína amontillandského týmu z 2.A ztvárňující povídku o zákeřné vraždě.

Po přehrání všech filmů přišlo na řadu hlasování pro nejlepší z nich. Napínavé čekání na

sečtení hlasů nám hudebními vstupy zpestřila kapela pana profesora Melchera.

Když hudba dohrála, bylo rozhodnuto a výsledky diváckého výběru mohly být vyhlášeny. Cenu za nejlepší technické provedení si odnesli tvůrci Vražd v ulici Morque a Divé Boženy Němcové (oba filmy získaly shodný počet hlasů), za nejlepší umělecký počin byla oceněna Divá Božena Němcová.

Pak už přišlo vyhlášení kategorie nejprestižnější, tedy kategorie Nejlepší film. Sdílené druhé místo si u diváků vysloužily Divá Božena Němcová a Romulína a Julie. A to nejlepší nakonec – absolutním vítězem se staly Vraždy v ulici Morgue!

Na vítěze čekaly knižní odměny a jedna cena zcela speciální – zápalky se vzkazem „Ať stále hoříte pro tvorbu!“

Co dodat závěrem? Zápalek bylo rozdáno habaděj, a tak zhasnutí či dohoření rozhodně nehrozí! Dalším studentským filmům zdar!

Eliška Lukavská, 4.S

Vodácký kurz Sázava 3.A

23. 6. 2023

Celý kurz jsme odstartovali v pondělí ráno, kdy jsme se skoro v plném počtu sešli na Hlavním nádraží. Tam už na nás čekaly paní profesorky Ledererová s Janákovou a s velkým nadšením se k nám připojil i pan profesor Melcher, který nám první den zachránil nejen Kaččinu botu, ale byl i oporou při večerním zpívání. Poté co dorazil spolužák Tomáš, jsme byli v plném počtu a mohli jsme vyrazit.

Docestovali jsme až do městečka Ledečka, kde jsme si s naším instruktorem Kemem měli natrénovat pádlování a jak se správně cvaknout. Z důvodu nepříznivého počasí a také protože už jsme všichni zkušené vodáky, jsme nakonec zariskovali a nácvik radši vynechali. Přestože byla strašná zima a sluníčko nevysvitlo, déšť nás na vodě nezastihl ani jednou. Když už zapršelo, tak jen když jsme stavěli stany nebo seděli v hospodách.

Po celý náš výlet nám byla každé ráno nabídnuta bohatá snídaně a také vesměs skvělá večeře, přimhouříme-li oči nad rajskou ze Zlenic. Bezpečnost etap jistil Kemo, který před každým jezem vystoupil a zkontroloval ho.

Poslední večer jsme strávili v námi už známém kempu v Týnci, kde jsme se zapletli do nevinné potyčky s místními, při které jsme byli nuceni bránit naše rodné město a také naše špalky na sezení. Oboje se nám podařilo ubránit a po pozvání na přátelské posezení k

našemu stolu byla krize se žďárskou školou zažehnána. Ovšem našli se i jedinci, kteří se nám chtěli pomstít, a tak Kiki druhý den ráno přišla s nešťastným zjištěním – šlohlí ji pádlo.

Budu určitě mluvit za všechny, když poslední etapu nazvu nejzábavnější. Díky jezům a peřejím cesta krásně utekla a také se konečně někdo vyklopil. Tím zachránil náš celý výlet, protože co by to bylo za vodu, kdyby se nikdo necvaknul.

Po výstupu v Pikovicích nám konečně začalo svítit sluníčko, ale my se už jen rozloučili s Kemem a peláši na vlak, který nás zavezl až na Nádraží Zbraslav, kde jsme slavnostně náš výlet zakončili.

Julie Brabcová 3.A

3.S v Krkonoších aneb Krávy na obzoru!

29. 6. 2023

V pátek 23. 6. 2023 jsme krátce po osmé vyrazili z Černého Mostu směr Krkonoše. V půl dvanácté jsme dorazili do Pece pod Sněžkou a čekala nás cesta k boudě Klínovka. Ze začátku byl kopec docela prudký, ale nakonec přešel v pěknou lesní cestu s krásnými výhledy. Prošli jsme klečovým pásmem, které je populární na hodinách zeměpisu. Když se před námi rozevřely větve, přivítaly nás rohy chlupatých kraviček. Kochajíce se krásným výhledem jsme konečně došli k boudě. Druhý den jsme si za cíl zvolili Černou horu a okolní rašeliniště,

podnikli jsme tak nejdelší výlet naší výpravy, který zanechal některé členy skupiny značně vyčerpané.

Bohužel se na tomto výletě stala drobná nepříjemnost: krátce jsme ztratili paní profesorky a několik spolužáků. Naštěstí jsme se zase shromáždili u Kolínské boudy, kde byl prostor na odpočinek a občerstvení. Po krátké přestávce jsme se všichni vydali zpátky na Klínovku. Zpáteční cesta byla mnohem delší, a když jsme dorazili, byli jsme velmi unavení. Vypadalo to, že nás z postele nic nedostane, ale když jsme cítili vůni výborné tříchodové večeře, vydali jsme se rychlostí blesku do jídelny.

Po večeři šla většina z nás spát a už v půl druhé v noci jsme se vydali na Sněžku. Na nejvyšším bodě naší republiky jsme chtěli zastihnout vycházející slunce, proto jsme se museli plahočit

temnou krajinou. Cesta nám trvala něco přes dvě hodiny. Přibližně v půl čtvrté jsme se vyškrábali na vrchol a netrpělivě jsme vyhlíželi východ slunce. Čekali jsme půl hodiny, byla zima, foukal studený vítr, proto jsme se rozhodli, že nám částečné svítání stačí. Ze Sněžky jsme tentokrát šli schůdnější cestou a východ slunce jsme mohli pozorovat přímo ze stezky pod vrcholem. Šťastně jsme se vrátili na chatu, dali si brzkou snídani a upadli jsme vyčerpaní do zaslouženého spánku.

Někteří relaxovali celý den, část se účastnila programu (Friesovy boudy, Výrovka, hra kubb). Místo prohlídky horského ranče jsme vyslechli životní příběh jejího majitele.

Poslední večer našeho výletu jsme trávili společným hraním, zpíváním a společenskými hrami. Abychom se naplnili pozitivní energií na závěrečný sestup do Pece pod Sněžkou, šlo se několik z nás podívat na západ slunce.

sepsala 3.S společnými silami

Zábavná fyzika

29. 6. 2023

Koncem června nám všem vždy dochází energie, letos byl poslední týden opravdu nekonečný. Po uzavření klasifikace tedy nezbývá žádná motivace se soustředit, my jsme si ale udělali dvouhodinovku fyziky plnou pokusů. Uvařili jsme si vejce v papírové misce, zabalili jsme telefon do alobalu, poslouchali gramofonové desky pomocí ruličky od toaletního papíru, rozsvítili žárovku pomocí plazmové koule nebo jsme ohřáli vodu na učebnici němčiny. I když to vypadá, že nám stály vlasy hrůzou na hlavě, pokusy jsme si moc užili. 😊

Anna Kubíčková 3.S

